

ந

சுருஷன் — பாண்டவர்களி னொருவன். மாதிராதேவியிடம் அசுவினிதேவார்ப் பிறந்தவன். இவன் புத்திரர் திரௌபதியிடம் சநாநீகனும், சேதராஜகுமாரி ரேணுமதியிடம் கிரமித்திரானுவாஹர்.

சுருவேகவரிபீடம்— சததிபீடங்கள் அறுபத்துஎண்களுமொன்று. இது வாகுஷத்தி லுள்ளது.

சுருஷன்—சந்திராகுமிகசதாசன். ஆயு வின் மகன். தூவன நாய் கூவாபாகவி. இவன் பாட்டன் புருரவன். மனைவி பிரியமவதை. மைத்தர் யதியயாதி சம்யாதி ஆயாதி உத்தமனாகிய ஐவர். பிரமஹத்தியால் இத்திரன் கடலிற்புக் கொளித்திருத்த பொழுது அகல மேதகன் முடித்திருந்த இங்குஷ்டனைத் தேவர்கள் இத்திரனாக, இவன் காமா தரனும் இத்திராணி போகத்தை யவாவிச் சததருவிதன் பல்லகெடுப்ப அவன்பாலடைகோன்விரைந்தசெல்க வெணப் பொருள்பட. “சர்ப்ப சர்ப்ப” என, அமருணி வரன் முற்கொம்பு தாங்கி முனைடத்த அத்தியமுணரிவர் வினந்து “சர்ப்ப மாகு” என, உடனே சர்ப்பமாய்ச் சஞ்சரித்த நின்று பாண்டவரைவிழுங்குகையில் வீமனாக வயிறுமிறுக்கப்பட்டுத் தரும். ருபதேசத்தாந் சாபகீட்கியவன்.

சுசோற்பேதம்—ஒரு திரீர்த்தம்.

நக்கசாரணர்—காகரிகர். ஒருகாசியர்.

நக்கிரனார்—கண்டர்சங்கப் புலவரில் தலைமை பெற்றவர். செவ்வப்புவவர், மதுரைக்கணக்காயனார்மகனார்.

“கொங்குதேர் வாழ்க்கை” எனும் முதலை யுடைய சோமகந்தரேசர் திருக்கவிக்குத் குற்றங்கூறிய திடசித்தர் இவர்கல்வியல்லபரும் தமிழுக்கு அக்காலத்திருந்த ஆற்றலும் இவரியற்றிய இறையனாரகப்பொருளுரையானே கங்கு விளங்கும். பெருமானே புலவராகப் போத்தெந்திக்கண்ணக் காட்டிய பொழுது ‘உடன்முழுதங் கண்ணாட்டினங் குற்றங் குற்றமே’ யெனக்கூறி, அகதையனாரால் இவர்களை ரூபதேசிக்கப் பெற்றவர், தமக்குற்ற குட்டகோலைய, மகிழ்பாதிக்காணத்திபாதி யெனும் பிரபந்தம் பாடிப் போக்கியவர். சிவபூதையில் தவறினார் தொண்ணூற் றென்ப தின்மறை ஒருமலைக்குறையிலடைந்து அத்தகை யொருவரைத்தேடியுமுறை ஒரு பூதம், இவர் நடாக்கத்தருகே சிவபூதசெய்திருப்பத பார்த்த கீரித் பாதியும் கிவத்திற் பாதியுமாக இவர் முன்னுதிர்ந்த ஆவிலை யொன்றை கீரினுற்றபாகம் மீனாகவும் கிலத்திலுற்றபாகம் பறவையாகவு முருக்கொண் டர்க்கச் செய்து அதனால் இவர்குணம் வேறுபட இவரையுக் கொண்டு போய் அக்குகையிற் சேர்த்த கிராடியுண்ணச்செல்ல, இவர் அது ததியில் திருமுருகாந்தப்பகட பாடி முருக்கடைவுள் திருவருளால் தம்மை யும் மற்றையோரையுக் காத்தவர். இது திருப்பரங்குன்றத்தில் கிகுத்தது. சோனத்தியில் கிழந்ததாக அப்பரானல் கூறும். இறையனார் அகப்பொருளுக்கு உரையும்; காகவாபாதி கானத்திபாதி, திருவீய்க்

கோய்மனைமுபத, திருவஞ்சுழி
மும்மணிக் கோவை, திருவெழு
கூற்றிருக்கை, கோபப் பிரசாதம்,
காரெட்டி, போற்றிக் கெண் பா
திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறம்,
கெரேவ்வாடை முதலியனவுமியற்
தலவர். இவர்வழிபடுகடவுள் கோ
ளத்தினூர்ப் பூங்கோதை யம்மை
யாரெனத் திருவிளையாடற் புரா
ணங்கூடும். இவரால் இலங்கதி
கைப் பள்ளித்தஞ்சிய நன்மாறன்
முதலியோர் பாடப்பெற்றனர்.

ககத்திரகன்—விசுவமித்திர முனி
கன் சீடரிலொருவன். இவனே
அரிச்சந்திரனைத் தொடர்கத விச
வமித்திரனுக்குக் கொடுப்பதாக
ஒப்புக்கொண்ட தொகையை நிர்ப்
பத்திதது வாங்கித் தரவுக் கே
ட்டவன்.

கச்சினூர்க்கினியர்—மதுரையாசிரியர்
பாரத்தவாகி கச்சினூர்க்கினிய ரெ
னப்படுவர். இவர் மதுரைநகரிலே
பாரத்தவாச சோத்திரத் துத்தித
கேதிரர். சிறந்த உரைபாசிரியர்.
ஒப்புயர்வில்லாத் கல்வி உல்லவர்.
தொல்காப்பியக் கட்டுரை இவருரை
ததெப்பமே தாண்டச் செய்யும்
கவ்யபுரூடையது. “பாரதகொல்
காப்பியமும் பத்துப்பாட்டி கெவலி
யும், ஆரக் குறுந்தொகையு னைத்
காண்குரு—சாரத, திருத்தரு மா
முனிசெய் சிந்தா மணியும், விருத
நிகச்சினூர்க்கினிய மே” —எனற
ஆய்வேற் செய்யுள் இவர் செய்த
உரைகளைக் குறிக்கும். இவருரை
செய்திலரேல் இக் தூல்கன் திரு
த்தவீட—முத்தெரியாது பலகருட
கட்டு முன்னரே யிறந்தொழிக்

திருக்கும். இவர் மூத்தமிழ் வள்ளல
ன இவருரை புலப்படுத்தும்.
இவர் காலமும் பரிமேஸழகர் கால
முமொன்று. கச்சியப்ப சிவசாஸி
யர் கம்பர் இவர் காலத்திற்குப் பிற
பட்டவர்கள். இவர் இளம்பூரண
ருடைய மாணவர், பேராசிரியர்
சேனாவரையர் ஆனவந்த பிள்ளை
முதலினோர் இவரார் கூறப்பட்ட
குத்தவின் அவர்கள் இவர்க்கு முற்
காலத்தவரெனத்தெரியவருகிறது.
கச்சமனார்—திருவள்ளுவமலை சொ
ல்லிய கடைச்சககப் புலவரி
லொருவர்.

கஞ்சுவிழியரவு—கண்ணில் விடமு
டைய பாம்பு. [மணி] அழற்குண
கம். திருஷ்டிவிஷம் எனவும் பெ
யாபெறும். இதனார் பார்க்கப்பட்ட
டோரிதப்பர். இவ்வகையி லிறந்த
வனே இராகுஷன்.

கடாதுராமுவான்—கைணவ சிங்காச
னாதிபதிகள் எழுபத்த நால்கரி
லொருவர்.

கடுவிலாழ்வான் — கைணவ சிங்கா
சனாதிபதிகள் எழுபத்து நால்கரி
லொருவர்

கட்டுகலை—சகடார்மதுவின் மனைவி.

இவன் மகன் உனமுகன்.

கத்தத்தனார்—கந்துர் கத்தத்தனாரெ
னவும் படுவர். பத்துப்பாட்டி சொ
ன்றாய் சிறுபாணுற்றுப்படை யாசி
ரியர். திருவள்ளுவமலை பாடிய
கடைச்சககப் புலவரி லொருவர்.

கத்தகோபன்—திருஷ்டனைவனார்ந்த
தந்தை. இவன் மனைவி யசேசனத.
கத்தட்டன்—கத்துக்கடன் புத்திரன்.

இவனைச் சேகனத்தயி யென்பர்.

கத்தர்—கத்தனிற்காண்க.

சந்தனம்—இந்திரன் உத்தியானவனம்.
சந்தனா—திருநாளைப்போலார் நாய
குரிற் காங்க.

சந்தன்—(1) சந்தகோபன். (2) வச
தேவனுக்கு மதிரையிடம் பிறந்த
வன். (3) மகநாட்டில் ரிபுஞ்சய
னுக்குப் பின் அரசு செய்தவன்.
இவன் மந்திரி கருகன் மகன் பிரத
தியோதனன். இவன் பரம்பரை
யில் வந்த சந்திரார்த்தனுக்கும் சந்த
னென்று பெயர். இவன் எட்டாஞ்
சந்ததியாக வந்தவனும் சந்திரர்த
தன். அவன் மகன் மகாசந்தி ஒரு
குத்திரப் பெண்ணைக் கூடி சந்த
னென்பவனைப் பெற்றான். இக் சந்
தனுக்கு மகா பதுமனென்றும் பெ
யர். இவன் கடித்திரியர்களை வேர
றுத்து ஆரியகாமி முழுமைக்கும்
பேரரசனா யிருந்தான். இவன் வழி
வந்த-ஒன்பதின்மூர் நவநீதன ரெ
ணப்பவன். இக் நவநீதனர் விஷ
ணுக்குப் பெண்ணும் வேதியனாற்
கொல்லப்பட்டனர். ரிபுஞ்சயனுக்
குப் பின் அரசுசெய்தவர்கட்கெவ்
லாம் சந்தரெனும் பெயர் பொது
வாக வழங்கும். (4) சந்தனா (5)
புத்ததேவன் ஞானி. அவனுக்குத்
தர்மோபதேசஞ் செய்து தலப்படு
த்திப் பிடகத்திரய மோதுவிப்ப,
அவன் சித்திரா சமயத்தில் தன்
மனைவியாகிய வரகந்தரியைத்தழு
விவருத்தியழி, அல்வேட்டை விவக
அரம்பா ஸ்திரீகளைக் காட்டி வர
கந்தரியை உபேகாடி செய்வித்த
காமயின் அசமகனிறைக்கண்ணெம
யல்பிக்குத் தலத்தை விடுத்தார்
சென்றவன். [மணி]

சந்திதேவர்—திருசந்தி தேவர்த

புதிதெப்பெற்ற சிவ ஸ்தலம், ஒரு
மதைக்கரையி லுள்ளது. இங்கே
ருஷிகை யென்னும் பாண்டியத்
யப் பார்ப்பனப்பெண் பார்த்தி
லிங்கபூஜை செய்வையில், மூட
னென்னும் அரசன் அவளைத்துள்
புறத்திச் சிவபூஜையைத் தடுக்க,
அவள் வேண்டுகோளால் சிவபி
ரான் மூடனைச் சங்கரித்த கேடத்
திரம். [சைவபு]

சந்திக்கிராமம் — அயோத்திச் சரூபி
லுள்ளதொருசிறுகிராமம். இதிலே
தான் பரதன், வனவாசஞ்சென்ற
இராமன் வருமெல்லியும் உசித்தி
ருந்தான்.

சந்திதூர்க்கம் — மைசூர்ச் சீமையில்
ஒரு மலை. பாலாறு உத்தரபிர
கிளியெனு நதிகளின் உற்பத்தி
ஸ்தானம். [சைவ]

சந்திதேவர்—திருசந்தி தேவர்த சா
நாதியாவர்த்தமாயினான்—துரியேகந
னுக்கு நாமார்த்தம்.

சந்திரர்தனன்—(1) ஆத்திரியகாமி
சுத்த ரிபுஞ்சயனைக்கொன்ற தன்
மகனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செ
ய்த கருனென்னும் மந்திரி வமிச
த்த ஆறும் சந்ததியான அரசன்.
(2) ஓரசன். உதயனன் மகன்.
மகா சந்தியின்பிதா.

சந்தினி—உசிஷ்டர் வளர்த்த காம
தேவனின் கன்று.

சந்தை—(1) நாகராசனான சாலபோ
தன் மகன். சந்தையின் கோயத்
தால் வணமயாகச் சபிக்கப்பட்டு,
சைமனாள் அகத் தீண்டுவன். (2)
ஒரு தெய்வப்பக.

நாகன்—வைகவகந மறுபுத்திரன்.
நாகரன் பிதா

கமலவதி — அத்தர்த்தானன் இரண்டாம் மனைவி. அவிர்த்தானனை நன்றாக.

கமலவதி — முராகரன்மகன். கண்ணனார் கொல்லப்பட்டவன்.

கபன் — விப்பிரசித்தி மகன்.

கபுலிபுலர் — சேவகன் தம்பியர். காம கிழத்தியர் பால் சச்சத்தனுக்கு தந்தோர்.

கப்பாலத்தனார் — திருவள்ளுவமாமலை பாடிய கடைச்சங்கப் புலவரினொருவர்.

கப்பூதனார் — காவிரிப்பூம் பட்டினத்துப் பொன்வாணிகனார் மகனார்; இவர் பத்துப்பாட்டில் முல்லைப் பாட்டில் ஆளிரியர்.

கமி — (1) பூதபுராணத்திற் கூறப்படும் ஒரிராசகுமாரன் [மணி] (2) கச்சன புதல்வன் [குளா] (3) கைணமதல் சாபகரான இருபத்து கான்கு தீர்த்தங்கரரில் இருபத்தொன்றாவதாக அகநிதிதயர்.

நயிந்தியடிகள்களாயினார் — சிவபக்தர்களாகிய அறபானமும்மை நாயன்மாரினொருவர். சோழநாட்டுள்ள எம்பேறூரில் அத்தனார் குலத்துதித்தவர். திருவாரூருக்கு நாடோறஞ் சென்று சிவதரிசனஞ் செய்தவருகையில், ஒருநாள் ஆலயத்தில் தீபங் குறைகா யிருப்ப, அதற்கு செய்ய வேண்டுமென்ற அருகிலுள்ள ஒருவீட்டிற் சென்ற போது, அவர்கள் சைனராசலின், உங்கள் சுவாமி கையில் நீயிருக்கையில் கேற தீபம் யாதுக்கு? வேண்டாமே. குளத்துநீரால் விளக்கெரியுமாயின் உங்கள் சமயம் உண்மைச்சமயமென நம்பலாமென

னக்கூற, நாயனார்வருத்தி, சிவபெருமானைத் தரிசித்து விண்ணப்பித்தத் திருக்குளத்துநீரால் விளக்கெரிவித்த அங்ஙனமே நாடோறஞ்செய்துவந்தவர். திருவாரூரில் பிறத்தார்கள் யாவருஞ் சிவகணங்களாக விளங்கத் தரிசித்த புண்ணியசேவர். செனொளர் திருவாரூரிலே தீபத் திருத்தொண்டினைச் செய்துகொண் டிருந்து சிவபதமெய்தியவர்.

கமுகி — விப்பிரசித்தி மகன். இவன் மனைவி சுவர்ப்பானன் மகளாகிய பிரபையென்பான். இவன் இத்திரனார் கொல்லப்பட்டவன்.

நம்பாமுவார் — விஷ்ணு பக்தர்களினொருவர்.

நம்பிகெடுஞ்செழியன் — அரசர்க்குரிய இன்பங்களைப் மதபலித்த எல்லா நன்மைகளு முடையவன். பேரெயின் முறையால் என்னும் புகைவாற் பாடப்பெற்றவன்.

நம்பியாண்டார்நம்பி — திருநாரையூரிலெழுந்தருளியிருக்கும் பொல்லாப்பின்னையாருக்கு அரசனைபுரித்துவந்த ஆதிகைவ வேதியர்க்குப் புத்திரர். ஒருநாள் இவர்பிதா அயலார்க்குச் செல்பவர் இவரை விளித்து வழக்கப்படி யான் செய்தவரும் பூஜையுயச் செய்து வருகவெனக் கட்டாவிட்டுச் செல்ல, இவர் தக்கைசொன்மேற்கொண்டு ஆலா தீர்த்த யடைந்து அபிஷேக ஆலா தீர்த்த யடைந்து அபிஷேக செய்து நிகேதனைத்தைத் திருமுன்வைத்து, எம்பெருமான் அமுது செய்ய வேண்டுமென்று பணியவும், விநாயகர் அமுது கொள்ள

மைகண்டு, அடியேன்செய்தபூதஜ
யில், தவறகணைந்தனவோ அநி
கிலேன். யான் நிவேதித்த அமு
தினை உட்கொன்னாமைக்குக் கார
ணமென்ன? என வருத்தித் தம்
தலையினைக் கல்லில் மோதிக்கொ
ள்ளச் செல்லுகையில், கருணாமூர்
த்தியாகிய கணேசப் பெருமான்
'நம்பி! பொறு' என்று தடுத்தது
அவ்வமுத முழுநகையும் புசித்த
ருளக் களிகூர்த்து, எத்தையே!
இன்று காலக் தாழ்த்தது. இனி
அடியேன் பள்ளிக்குச் சென்றால்
ஆசிரியர் தண்டிப்பர். ஆனதால்,
கேதபாட முகலியகற்றைத் தேவ
ரீரே போதித்தருள வேண்டும்
எனக்கூற, விநாயகர் அகவனமே
கூற, ஒகி மகிழ்த்த வீடுசென்ற,
அன்றுமுதல் அப்படியே கரீடோ
றுஞ் செய்து வந்தவர். 'இவர் பொ
ல்லாப் பிள்ளையாருக்குப் பேரன்
பர், திருத்தொண்டத்தொகையின்
பொருளை விநாயகர் கூற, கவித்
தறைத் திருவாதாதி யோதித்
துதித்தவர்.

இவ்வீட்டயங்களைக் கேள்விபுற்ற
வனும், திருவாரூரில் அரசு செலு
த்தியவனுமாயிய அபயகுலசேகர
னெனுஞ் சோழன் தன்பால்கருஞ்
செவனடியர்கள், மூவர் முதலிக
னோதிய தேவாரத திருமுறைக
ளிற் சிற்சில பாசுரங்களைச் சொ
ல்லக்கேட்டு, அவற்றை யடைவே
பெறவேண்டிமென்றகருதி, இவர்
பாவடைந்து தன்கருத்தை வெளி
யிட்டு, பொல்லாப் பிள்ளையாருக்
குச்சிறந்ததொரு மாயுதசெய்து
'அச்சுறு பன்ன மா முதலிய அழக

ளும் பல உணவுகளும் சிற்றண்டுக
ளும் எல்லையில்லாநலவாகச் செ
லுத்த அவற்றை பெல்லாம் நம்பி
திருக்காரத்தால் வாங்கிக்கொடுத்து
வர, புருத்தவிட மறியாத பொல்
லாப்பிள்ளையார் திருமுது செய்
தபின், பிள்ளையாரிடம் வினவி
யுணர்ந்து, அரசனே! சிதம்பரால
யத்தில் மேற்பக்கலில் மூவர் கை
யிலச்சிளையிட்ட ஓரையில் சே
மிக்கப்பட்டுளவென உணர்ந்திய
வர். இவ ரியற்றிய திருநாளைவர்
வீராயகப் பிள்ளையார் திருவிரட்
டைமணிமாலை, கோயிற்றிருப்பண்
ணியர் யிருத்தம, திருத்தொண்டர்
திருவாதாதி, திருஞான சம்பந்தர்
திருவந்தாதி, திருச்சுண்பை விருத்
தம, திருஞானசம்பந்தர் திருமும்
மணிக்கோவை, திருஞான சம்பந்
தர் திருவுலா, திருஞானசம்பந்தர்
திருக்கலம்பகம், திருஞானசம்பந்
தர் திருத்தொகை, திருநாவுக்கரசு
கவாயிகள திரு ஏகாதசமாலை யெ
னும் பிரபத்தங்கள் பதினொன்றாக்
திருமுறையில் வினங்குகின்றன.

நம்பியாரூரர்—சைவ சமயாசாரியரி
லொருவராயிவ சுத்தரமூர்த்திகவர்
மிக்குஞ் சாமாந்தரம்.

நம்மாழ்வார்—வைணவ மதோத்தர
ணர்களாயிவ ஆழ்கார்கன்பன்னிரு
வரில் ஐந்தாவதாக அவதரித்தவர்.
இவர் பருதாங்கயவருஷத்தின் வை
காமிராமசத்தில் வெள்ளிச்சிழமை
யில் விசாக நடிகுத்தத்தில் தாம்பக
பர்ணி தீரத்தில் குருகாபுரத்துதி
த்தவர். வெணஸ்தபாச்சம். சோ
காமச்சம். பகவதச்சம். இவ்வுத்த
ப்ரயத்தம்:—திருவிருத்தம் அஃது

ஆசிரியர் ஒருவர் அந்தாதி என்பதில்
சேஷம். அவருடையதாதி பெயர்
திருவாய்மொழி ஆவிரத்தொரு
தூதராகிய இவருக்குத் தகப்ப
னார் பூவைச்சாலைக்காரி பெயர்
கார். தாயார் கண்ணகியார். இவருக்கு
இருப்பிடமான புனிதமரணது சே
ஷாய்சம். இவர் 16 - ம் வயதில்
சேஷமுதலியாரால் உபதேசிக்கப்
பெற்றவர். இவர் சேஷர் மதராசு
யாழ்வார். கம்மாழ்வார் 36 - திரு
வாழ்வார் கண்டவர். இவர் திரு
வாய்மொழி, பரங்குடம்,
கருணாபரணம், மாதன் முதலியன.

காதமுனிகள் வீரகாராயணபுர
த்திருவந்து மண்ணுரை வேலி
த்து அவர் கியமனத்திலே அவ
கேதிருகத்தகவனம் முதலான கை
யங்களை எட்டித் கொண்டு
சான்ற பரவத்தகமுக்கு செய்த
கொண்டிருக்கச்செய்தே மேல்
காட்டினின்றும் சில பூவைச்சாலை
காரக கொழுந்தருளி மண்ணுரை
வேலித்து அவர் முன்னே ஆராய
முதலான திருவாய்மொழியை
விண்ணப்பஞ்செய்ய, காதமுனிகள்
அதைக் கேட்டருளி ஆவிரத்தி
து ஆவிரத்திப்பதது என்றிருக்கிற
தே இப்பிரபந்தம் உங்களுக்குமுடி
யவந்திருக்குமா என்று கேட்டே,
இப்பத்தப் பாட்டுமே வருவதெ
ன்று அவர்கள் சொல்ல, காதமுனிக
ளும் அவர்களை ஆதரித்துப் போக
விட்டருளி, சடகோப னவரித்த
திருக்குருடர் பரதேசத்திலே இது
திருக்கேவலமென்று அதேசத்
தில் கொழுந்தருளி ஆழ்வானை வே
லித்து மதராசுவிருட்டைய இவ்வ

காத முனிகள் வீரகாராயணபுர
த்திருவந்து மண்ணுரை வேலி
த்து அவர் கியமனத்திலே அவ
கேதிருகத்தகவனம் முதலான கை
யங்களை எட்டித் கொண்டு
சான்ற பரவத்தகமுக்கு செய்த
கொண்டிருக்கச்செய்தே மேல்
காட்டினின்றும் சில பூவைச்சாலை
காரக கொழுந்தருளி மண்ணுரை
வேலித்து அவர் முன்னே ஆராய
முதலான திருவாய்மொழியை
விண்ணப்பஞ்செய்ய, காதமுனிகள்
அதைக் கேட்டருளி ஆவிரத்தி
து ஆவிரத்திப்பதது என்றிருக்கிற
தே இப்பிரபந்தம் உங்களுக்குமுடி
யவந்திருக்குமா என்று கேட்டே,
இப்பத்தப் பாட்டுமே வருவதெ
ன்று அவர்கள் சொல்ல, காதமுனிக
ளும் அவர்களை ஆதரித்துப் போக
விட்டருளி, சடகோப னவரித்த
திருக்குருடர் பரதேசத்திலே இது
திருக்கேவலமென்று அதேசத்
தில் கொழுந்தருளி ஆழ்வானை வே
லித்து மதராசுவிருட்டைய இவ்வ

நரகங்கள்—பாவஞ் செய்தோர் அதன் பண்ணை தரும் தக்கசமையலோ கற்கள். அவை தமம், அந்ததமம். கொளவம், மகாரொளவம், சூம்பி பாகம், காலஞ்சிறம், அசிபதிர வணம், கிருமிபக்ஷணம், அந்தகூ பம், சந்தஞ்சம், சன்மலி, சூர்மி, வைதருணி, பிராணரோதம், வை சகம், காலாபக்ஷணம், வீசி, சார பக்ஷணம், வச்சிரகண்டம், காரம், பிசிட பக்ஷணம், சூப்பிராந்தம், விதோதகம், தந்தஞ்சம், பரிபரவர் த்தம், கிரோதானம், சூசிமுகம், பிடகம் என இருபத்தெட்டு கதை ப்படுமென்பர்.

நரகவட்டம் — சூம்பிபாகம் கூடசா லம் ஐந்துஸ்தாகம் அழற்பிரபை இரத்தப்ரபை தாமப்ரபை காலு கப்ரபை என எழுபத்தைப்பெயர்.

நரகன் } (1) ஓகான். திருமா
நரகாகரன் } ஓகரு வராகாவதாரத
திலே பூமியினிடம் பிறை புதி
ரன், இவன் தமயன் முராகான்.
இவன் காமரூபிதசத்துப் பிராக்
ஜோதிஷ நகரத்தை இராசதானி
யாகவும் சுப்பிரதீபமெனும்பாண
ையை வாகனமாகவுகொண்டவன்.
தன் கவலமையால் அதிதியின் கர்
ணகுண்டலங்கொையும், வருணன்
சத்திரத்தையும் இத்திரன் சிங்க
சனத்தையும் கவர்ந்தவன். திரு
மால் பலதேவர்கள் வேண்டுகோ
ளுக்கிரக்கி இவரையும் இவன்
தமயன் முராகனையுஞ் சங்கரி
த்தது. பலர்க்குமுற்ற தயாரினைக்
கொண்டு காரி முராரியெனு நாம
ங்கொ யெய்தினர். (2) வீப்பிர
சித்தி புத்திரன்.

நரசிங்கமுனையணையர் — அறபன்
மும்மை நாயன்மார்க்களிலொருவர்.
திருமுனைப்பாடி காட்டு மன்னர்,
சிவ சின்னங்கொையும் சிவனடியர்
கட்டுத் திருவமுதசெய்தியை
மே பெரும்பாக்கியமாகக் கொண்
டவர். சுந்தரமூர்த்தி கவாயின்
குழந்தைப் பருவத்தில் கீதிலிங்
வனையாடக்கண்டு மகன்மைகொ
ண்டு தாய்ச்சந்தைப் அதுமதிபெ
ற்று உடன்கொண்டு சென்று பிர
மணசாரம் குன்றாது வளர்த்த
பிண்ணியர்.

நரசிங்காவதாரம் } திருமால் கொண்
நரஹரி } ட நரகதாரக
ளிலொன்று. நரகடியுஞ் சிங்கடியு
மாக வின்ன்கிணமையின் இப்பெ
யர் பெற்றது. இதில், தரணை கட
வுனெனத் தருக்கியிருந்த இரணிய
கசிபனைத் துணத்தினின்றுதோன்
றிச் சங்கரித்து, அவன் மகன் பிர
கலாதனை யதுக்கிரகம் புரிந்தனர்.
நரசிங்கஹரி — நரசிங்க மூர்த்தியின்
வீறடக்கிச் சங்கரித்த சிவமூர்த்தி.
இவ் வரலாற்றினைச் சரபமூர்த்தி
யிற் காண்க.

நரதேவன்—தடயித்தன். [சேவக]
நரகராயணர்—(1) கான் நரகராயண
னெனும் இருமுனிவர். இவர்கள்
திருமாலின் அமிசமாகத்தோன்றி
வநீரவனத்தில் அநேக வருஷங்
கள் கடுந்தவம்புரிக்கையில், இத்தி
ரன் இவர்கள் தந்தை யழிந்து
வருகென்று அப்சரகளை விடி
ப்ப, இவர்களின் நாராயணன் தன்
தொடையி னின்றும் அதிசெனக்
தரியமுள்ள ஒரு கன்னிகைகெய்ப்
படைத்து விடுத்து, அப்சரகளை

காணிக் செவ்வுமாறு செய்தான்.

(2) காண் = ஆர்ச்சுனன் ; காராய னான் = கண்ணன். இங் விருவருக் கும் இப்பெயர் மிகவு மழைகு ின்றது.

காபதிதேவன்—கேமமாபுரத் தரசன் [சேவ]

காரபாண்—வைகைவத மதுபெனத் திரன். திருஷ்டன் புத்திரன்.

காண்—(1) கா காராயணரில் ஒரு முனிவன் (2) கிருஷ்ணர்ச்சுனரில் ஆர்ச்சுனன். (3) பிரியவிரதன் மா பில் கயன் புத்திரன் (4) புமன்னி யன்மகன். இவன்மகன் சங்கிருதி. கார்த்தன் — இராக்கதன் இராவ ணன் மகன். அங்கதனற் கொல் லப்பட்டவன்.

கரிவிரூத்தம்—சேவகசிந்தாமணி யியற் திய திருத்தக தேவராற் செய்ய ப்பட்ட தொருதல் இது சேவகன் சரிதையை தூல் செய்தற்கு ஆசி ரியர் கட்டளைபெறக கேட்ட தே வரை ஆசிரியர் தெளிவாது அரு கிந்கண்ட கரியொன்றைச் சுட்டி விதினை கருணித்துச் சொல்கவெ ணக் கேட்டுழி அவராற் செய்யப் பட்டதென்பர். அதுகேட்டு மனத் திர்ப்தி கொண்டு சேவகன் சரிதை யைக் கவிசெய்யக் கட்டளை தந் தனராம்.

கரிகலேசுவர்த்தையார்—இவர் எக்கார ணததாலோ தம்முடம்பி னுனதா ிய வேறுபாட்டால் இப்பெயரேத் தவர். சேரமான் கருவூரேறிய ஒன் ளாட்டோப் பெருஞ்சை விரும் பொற்றையைக் கண்டவுடனே அவ் கேதமூடு நீங்கப்பெற்று அவனைப் புழித்த பாடியவர். [புறநா] திரு

வள்ளுமாரை கூதிய கடைச்சங் கப்புலகரி லொருவர்.

கரிஷ்யத்தன்—(1) வைகைவத மது புத்திரன். (2) மது சக்கரத்தி புத்திரன்.

கர்மதை — மேகலாபர்வதத்தி னுதித் தோடும் ஒருதம். [ருபகதி.

கலை — கங்கையிற் சங்கமமாகும் ஓ கல்குடிகேள்வியார் — திருவள்ளு வ மாரைசொல்லிய கடைச்சங்கப்புல வரி லொருவர்.

கல்லகதுவனார் — திருவள்ளுமாரை சொல்லிய கடைச்சங்கப் புலகரி லொருவர். இவரே கலித்தொடை வியற்றியவர். அதன் முதலிலுள்ள கடவுள் வாழ்த்தால் இவர் னைவ ரென வுதிக்கப்படுகிறது.

கல்லாதனார்—கடைச்சங்க காளத்தி லிருந்தொருபுலவர். சுக்குத்திப்பிலி மின்கெழு மூன்றாம் உட்கொண் டார் பிபுரியை யொழிக்குமாப் போல ஒங்கொரு செய்புனிலும் ழும்மூன்றநீதிகளகூறித் திரிகடுக மென்னு மொருது வியற்றியவர். அது சங்கமருவிய பதினெண்ணீழ்க் கண்கெழு ளொன்றாயுத. இவர் தந்துவின காப்புச் செய்புனில் “பூவைபூ வண்ண னை” எனத் திருமாரை துதித்தமையின் வை ணவரென எண்ணப்படுகிறார்.

கல்லாப்பிள்ளை—தொண்டை காட் டிச் சிறந்த புலவர்களி லொருவர். சுமார் இருதாறு வருடங்கட் குட் பட்டவர். கருணை குகத்தினர். இவர் வில்விப்புத்தூராழ்வு ரியற் திய 4350 பாடல்களைய பத்துப் பருவக்க ளடங்கிய பாசத்ததை வடமொழி வியாஸ பாசதம்பேசல

விரித்துரைக்கெண்ணி இடை
விடையே கதைனை வினக்கியும்
இறுதியில் விடுபட்டிருந்த எட்டுப்
பருவங்களைச் சேர்த்தும் 14728
பாடல்களாக வினக்கச்செய்தவர்.
இவ்வாரதம்பாடுகளில் இருபது
வயதின்ரெனச் சிலர் கூறக்கே
ளவி. கல்லாப்பிள்ளை வியற்றியபா
டல்களைமட்டும் வாசித்தால் கதை
த்தொடர்பிராது. ஆழ்வார் பாடல்
களைமட்டும் வாசித்தால் கதைசுரு
க்கமாக வினங்கும் என்றால் இவர்
தனியே நல்லவுக் கருத்துட்கொண்
டவரல்லரென விளங்கும். இவர்
மரபினர் சிலர் இன்றும் சென்
றையிலுள்ளர்.

கல்லியக்கோடண்—பத்துப் பாட்டில்
கல்லூர் கத்தத்தனார் பாடிய சிறுபா
ணற்றுப்படைக்குத் தலைவன். வே
ளூரில் அரசு புரிந்தவன். இவன்
தன் பகையிருதிக்குப்பயந்து முரு
கக் கடவுளை வழிபட்ட விடத்து
அவ்விறைவன் “இக் கேணியிலு
ள்ள பூவை வாங்கிப் பகைகரை
யெறி” எனக் கணவ்லருளி, அப்
பூவைத் தனது வேற்படையாக
கூறுவ அநஞல் வெற்றி யடைந்த
வன். இதுகாரணமாக அவ்வுரும்
வேளூரெனப் பேரேற்றது.

கல்லிறையனார்—சோழன் குளமுத்
தத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனைப்
பாடியபுலவர். [புறநா]

கல்லூர்கத்தத்தனார்—பத்துப் பாட்டி
கொள்ளுஞ்சிறுபாணற்றுப்படை
யை கல்லியக்கோடண்மேற்பாடிய
புலவர்.

கல்வழி—கல்லிசைப்புலமை மெல்
லியவளர்கொருவராகிய ஒளவைப்

பிராட்டியாரால் காற்பது வெண்
பாக்களாகச் செய்யப்பட்டதொரு
நீதிநூல். [காண்க.

நவகண்டங்கள் — நவவாங்குள்களிற்
கலக்கங்கள்—சூரியன் சந்திரன்அங்
காரகன் புதன் குரு சுக்கிரன் சனி
ராகு கேது வெண்ப்படுவேர்.

நவநதிகள்—தம்பால் முழுகினூர் பா
வங்களைப் பரிகரிக்கும் ஒன்பது
புண்ணிய நதிகள். அவை கதைக
வழுளை நருமதை சரசுவதி சிந்து
காவிரி சரயு குமரி பையோஷணி
மேன்பென். [மகன்.

நவரதன்—யதுமரபினன். வீமரதன்
நவரத்தினம்—(1) ஒன்பது மணிகள்.

அவை முதது பவளம் பச்சை வை
சியம் கோமேதகம் புட்பராகம்
கீலம் மரகதம் கைரமெனப்படும்
(2) உச்சயினி நகரத்தரசு னுகிய
விக்கிரமரக்கன் அவைக்களத்திரு
ந்த சிறந்த ஒன்பது பண்டிதர்கள்.
அவர்கள் தங்கத்திரி கூப்பண்கர்
அமராவியுறர் கடகர்ப்பரர் காளி
தாசர் உமாஹமிசிரர் வராகுசி முத
லினோர். இவர்களைப் பற்றியவிட
யங்களை அவரவர் பெயர்ச்சிறப்பு
விகளிற் காண்க.

நவராத்திரி—ஐப்பசிமாத பூர்ப்புஷ
பிரதமைமுதல் ஒன்பது ராத்திரி
களில் அதுவழிக்கப்படு விரதம்.
தூர்க்கை வங்குமி சரசுவதி இவர்
க்கு முறையே மும்மூன்று தினம்
பூசை செய்து இறுதி தினமாகிய
ஒன்பதாக் தினத்தில் பல ஆபதம்
களையும் புஸ்தகங்களையும் ஆராதி
ப்பது. இசன் மதுதினம் விஜய
தசமி. அது வித்தியாப்பியாச முத
வியவற்றிற்குச் சிறந்த தினமாக

கீயமிக்கப் பட்டது. இவ் வீரதம்
கிருதபுகத்திலே அங்கிரச முனி
வன், தன் காட்டை—யிழந்து மனை
வியொடு வனஞ்சென்று தன்னை
யடைந்த சுகேதனெனு மரசனுக்
குபதேசித்து, அவனுல் அறுவ்டிக்
கப்பட்டு மீண்டும் தன் ஐசுவரியல்
களை யடையச்செய்த மகிமைமயது.

‘நவவடிவிறத்தோன்’ சிவமெருமான்.
‘நவவடிவின்’ பிரமன் விஷ்
ணு ருத்திரன் மகேசன் சதாசிவன்
வீந்து நாதம் சத்தி சிவமெனும்
ஒன்பது யடிவாகவுணவன். “அல்
லது ஒன்பதும் கடந்தவ னென்
பது பொருள்.

வவவர்க்குள்—பூமியின் மழைபெ
யல் முதலியவற்றின் வேறுபாடுக
ளால் பிரிக்கப்பட்ட ஒன்பது பாச
ங்கள், அவை பாரதம் கிங்கரம் ஹரி
இளவிருதம் ரம்மியம் ஹிரண்ம
யம் குரு பத்திராகசும் கேதுமால
மென்பன. இளவிருதம் தருவத்
தை மத்தியிலுடையதும், ஹரிவர்
ஷம் அதன் தெற்கிலுள்ளதும்,
கிங்கரம் அதன் தெற்கிலுள்ளதும்,
பாரதம் அதன் தெற்கிலுள்ளது
மாம். இளவிருதத்தின் வடக்கே
ரம்மியசம் ஹிரண்மயம் குருவென்
னும் வர்ஷங்களுள், இருபக்கவி
லும் பத்திராகசும் கேதுமாலமெ
னும் வர்ஷங்களுள்.

எனம்—(1) சிற்பதுல்கள் மூப்பத்திர
ண்டனு னொன்று. இது நளனென்
போலுந் செய்யப்பட்டது. (2) நள
ராசனாற் செய்யப்பட்ட ஓடமொ
ழிப் பாசாசுதிரம்.

நளகூபரன்—குபேரன் மகன், மணி
க்கிரீவனுக்கு மூத்தவன். சுகேதர

ரிருவரும் ஒருதடாசத்தில் கீர்வா
ணிகளாகச் சலக்கிரீடை செய்து
கொண்டிருக்கக் கண்ட நாரதமு
னிவர் சென்று இத்தோஷத்தால்
மருத மரங்களாகக் கடவிரெனச்
சுபித்த வண்ணம் கந்த கோபன்
மனைக் கருகே இருமருதங்களாக
விருந்து, யசோதையாற் கட்டப்
பட்ட உரனுடன் கண்ணனுவிட
றப்பட்டுச்சாய்த்து சாபமொழிந்து
கண்ணனை வழிபட்டுப் பண்டைய
வடிவேற்றச் சென்றனர்.

ஒருகாலத்தில் தகடூன் தன்ருமா
ரனை யழைத்துச் சென்று குபேர
பட்டணத்திலிருத்தி, இந்திரனைக்
காணச் சென்றபொழுது நளகூப
ரன் இங்கெரு பாம்பிருக்கிறதெ
னவாளால் வெட்டினான். தகடூன்
திரும்பிவந்து தன்மூ னிறத்திருக்
கக் கண்டு நளகூபரனைப் பாம்பு
சுடித்திருக்கவெனச் சபித்து மிருத
சஞ்சீவினி மத்திரத்தால் மகளை
உயிர்பெறச் செய்துகொண்டு செ
ன்றான். இக்காரணத்தால் இவ
னை லோகிதாசியனைப்பிறந்து
அரவா லுயிர் நீத்துச் சாபம் போ
க்கனன்.

நளகெண்பா—சிடதகூட்டரசான
நளன் சரிதையை வெண்பாகாற்
கூறநால். இது கெண்பாவில்வல்
வபுகழேந்திப் புலவரால் மானவ
நாட்டரசன் சந்திரன் சுதர்க்கிவின்
விருப்பின்படி செய்யப் பட்டது.
இதில் சுயமவரகாண்டம் கவிதொ
டர் காண்டம் கவிநீர்க்கு காண்ட
மென மூன்று காண்டங்களுள்.

எனம்—(1) நளமெனுஞ் சிற்பதுலா
சிரியன். (2) யயாதியின்பெனத்திர

ஞான அனுபவின் இரண்டாம் புத்திரன். (3) பதவியின் மூன்றாம் புத்திரன். (4) உட்காக்கிரவர்த்திகளின் லொருவன், வீரசேனன் மகன். நக்ஷத்ராட்டரசன், விதர்ப்பராட்டரசனுடைய மகன் தமயத்தியின் கணவன். இவனது பிரபாவங்களை அன்னப்பறவை யொன்று சொல்லக்கேட்டது முதல் இவன் பால் பெருவிரும்புற்று ஊனுறக்க முதலியனவு மின்றித்தமயத்தி வரூத் துவ துணர்ந்த வீரமாதன் சுயம் வாமென்று பலதேசத் தரசர்க்குக் தெரிவிப்ப யாவருங் குழுமினர். அவனது ரூபலாவண்யங்களை நாரதமுனிவராத் கேள்வியுற்ற இத்திராதி தேவர்களும் வந்திருந்தனா தமயத்தியோ ஒரு சிறிதும் மனஞ் சலியாது கணையே மாலையிட்ட னன். அக்காலத்திற் சலிபுருஷன் தமயத்தியை யடையத் தவறியது பற்றி இவன் கணவனோடுகளித்த வாழ்விட்டேனா எனச் சபதங்கொண்டு சின்னாட்பின்றை, புட்கரனைக் கொண்டு ருசாடச் செய்த மாயையால் கணன்செவ்வு முழுவதையும் புட்கரனுக்கு மாற்றிவிட, கணதமயத்தியர் கட்டிய ஒவ்வோருடைபுடன் கார் கீங்கினர். இவர் புதல்வன் இத்திரசேனனும், புதல்வி இத்திரசேனையும்விதர்ப்பராடி அனுப்பப்பட்டனர். கணனுத் தமயத்தியும் பசியால்வருத்தி வழிகடை யாற்களைத்துத் தனர்க்கு செல்கையில் பறவை யொன்றைப்பற்றி கணன் தன் மேலாகடையை அதன் மேற் போர்த்த அது அதனோடு பறந்து மேலே சென்று உள்ளூடு

தோற்பித்தவன் நானே வென்று போயது. இருவரும் ஒருடையைத் தரித்து ஒருபாழ் மண்டபத்தில் இராத் தங்குமையில் கணன் தமயத்தி யணித்திருந்த ஆடையில் காண்குழுமும் கிழித்துடுத்தக் கொண்டு தனிப்பட்டி, கழியில் புதரி லெரியாத் துன்புற்று வருத்திய சர்ப்ப மொன்றிற்கு மணமியர்க்கு அதனை வாலிப்பற்றியீர்த்துப் புறத்தேவிட அஃதவனைக் கடித்துக் கைருறையச் செய்தமையின் வாரூகனெனும் பெயருடன் அயோத்தியடைத்த இருது பன்னனுக்குச் சாரதியா யமாந்தனை, நீத்திரை தெளிந்த தமயத்தி கையாற்றடவி கணனைக் காணாது வருத்திப் பிரலாபித்துத் தனக்குக் கணை னுணர்த்தியவழியே தந்தைவிடே கோக்கிச் செல்லுகையில், பெரும் பாம்பொன்று தன்னைவிரூக்க, அரசனே! அபயமெனக் கட்டுரவிட, அருகிருந்த வேடுகளுருவன் அப்பாம்பினின்ற விரிவித்துத் தன்னுடன்கூடி யிருக்கும்படி சொல்ல, பலவாறு மதிக்கறியுங் கௌமை யின்சினந்த அவனைச்சுயம்பராக்கி, வழிக்கொண்டு சென்று பலருளரி வராச்சிரமங்கனையும் தரிசித்துக் கொண்டு பொறிமாட்டி வணிகர் சிலரைத் துணைப்பற்றிக்கொண்டு செல்லுகையில் அஸ்தமிக்க அங்கோர் குளத்தருகே யாவருமிறங்கி அயர்ந்த நித்திரை செய்கையில் கரட்டாணைகள் அவர்களை யெல்லாம் பழித்தமை கண்டு கணனைக்கொல்வென அவற்றின் அருகேசென்றும் அவையையோடமிருதியும்மனம்

வருத்தி விடிந்தவுடன் சேதிநாட்
டில் இராஜவீதியிலே செல்ல,
அவன் சிறிய தாய் மேன்மையி
னின்று கண்டு வரவழைத்த யா
ரென விசாரிப்ப, யான் அரசன்ம
னைத்தோழியென, அப்படியாவின்
இங்கிருக்கலாமென, யான் ஒருவர்
பாதத்தையுக் தொட்டேன். பிறர்
யிச்சிலைதகரேன் என, அவன் அத
ற்கென்கி அங்கேயே யமர்த்திக்
கொண்டான். சிலகாலத்தில் வீம
ராசனுடைய தூதவரால் தமயந்தி
விதர்ப்பநாடு சோகதனன். "நன
னை இருதுபன்னனிடை யிருப்பதா
கத் தெரித்து, தமயந்திக்கு இரண்
டாஞ் சுயம்வரமென இருதுபன்
னன்சபையில் உணர்த்தினர். இரு
துபன்னன் தமயந்தியை விரும்பி
வாகுகளைச் சாரதியாகக் கொண்டு
விலாந்து செல்கையில், மேலா
டை வீழ்ந்ததெடு வென்றதனுள்
இருபத்தாண்டு காத்தற் செல்லக்
கண்டு, இருதுபன்னன் நன்னிடம்
அகவஹருதயவித்தையும், நான்
இருதுபன்னனிடைம் அஸ்திரப்பிர
யோக வித்தையும் தெரிந்துகொ
ண்டு விதர்ப்பநாட்டைய, தீவ்வள
வுவிலாவில் இரத்தத்தைக்கொண்டு
வந்தவன் கன்னே பென்றும், அந்
னுடைய பாசுதகர்த்தகண்டு இது
கனபாகமே பென்று முணர்ந்து,
வீமராசனுல் இருதுபன்னன் சார
தியாக வந்திருத்த நானைத் தமய
ந்திகருவித்துப் பலவாறு ததித்
துப் பன்னையவடிவெய்தச் செய்
தனன். இருதுபன்னன் கண்டு நன
னைப்பணிக்குயிரார்த்தித்து விடை
கொண்டு சென்றான். சின்னாட்

சென்றபின் கன்ன தமயந்தியோடு
நிடதகா டடைத்து புத்தகனைக்
கண்டு பண்டுபோல் ரூபாடி காடு
நகரங்களை வென்று அரசனுவிருத்
தனன். ஜன்மார்த்தத்தில் கன்ன
ஆருகனெனும் வேடன். தமயந்தி
ஆருகியெனும்வேடுவச்சி. அன்னம்
ஒருசன்னியாசி. இவர்கள் பூங்கசரி
தையை ஆருகனிற் காண்க. (5)
விசுவகர்மாவுக்குத்தோன்றிய ஒரு
வாகரவீரன். இவனே சேதுபத்
தனஞ் செய்தவன்.

நன்னினி—கன்னாயனியிற் காண்க.

நன்னினி—ஹஸ்திகன் மருகி. அஜயி
டன் இளையமனைவி.

நன்னினி—கைகமாலைவின் தாய். [சீவ]

நனை—கண்கையின் உபகதிகளி லொ
ன்று. இதுகளைபென்றும்வழங்கும்.

நன்னி—மலைகாட்டரசன். கடைபெ
ழுவன்னல்களி லொருவன். பெரு
ஞ்சாத்தனாரற் பாடப்பெற்றவன்.
கன்மரக் கோப் பெருகன்னியிற்
காண்க.

நறந்தொகை—அதிலீர ராமபாண்டி
யனாற் செய்யப்பட்ட தொரு நீதி
தூன். இது முதற்குறிப்பாக வெத்
றிலேற்றை பென்றும் பெயர் பெ
ற்று நலவுகின்றது.

நற்றத்தனார்—அகத்தியமுனிவர் பால்
அருந்தமிழ் பவீசுந மாணவர் பன்
னிருவரில் ஒருவர்.

நற்றினை—எட்டித்தொகை துணுண்
முதலாவது. கடைச்சங்கப் புலவர்
செய்தது. பாரதம் பாடிய பெருக்
தேவனார் பாடிய கடவுள் வாழ்த்
தும், சுயவர் முதல் ஆலங்குடி வங்
கனா நிறுதியாகவுள்ள புலவர்கள்
பாடிய எணு தபாக்களு முடை

யது. இத்துணைத் தொகுப்பித்தோ
ன்பன்னுதெத்த பாண்டியன் மா
றன் கழுதி. இவ் கவகற்பாக்கள்
ஆகப்பொருளையே பொருளாகக்
கொண்டு 9 அடிச்சிறமையும் 12
அடிப் பெருமையு முன்னகை.

கற்றணைப்பர் — திருநனி பன்ளி
யிற் சிவபெருமானுக்கு வழங்குந்
திருநாமம்.

கன்னு—ஒருகுன்று. இதுசேரநாட்டி
லுள்ளது. செல்வக்கடுங்கோவாழி
யாதந்தன்மீது (பதிற்றுப்பத்தில்)
ஐழாம்பத்தினைப்பாடிய கபிலர்க்கு
இதன்மீதேறி நின்று கண்டநாட்
டனைப் பரிசளித்தது.

கன்னயபட்டாரசன்—(ஆக்கிர) தெ
லுகைகளில் முதலாவான். வே
கிதேசாதிபமுன இராஜராஜ நரே
ந்திரன் இராஜமகேந்திரத்தில் அரசு
சலையிருக்கையில் அவன்பால் ஆஸ்
தானபண்டதரா யிருந்தவர். அரசன்
கட்டளையால் பாரதத்தில்முத
லிருபருவகளுக்கும் ஆரண்ணியபரு
வத்திற் சிறிதுபாகமு மொழிபெ
யர்த்துக் காலஞ் சென்றவர் [மற்ற
பாகங்கள் திக்கன சோம யாஜி
முதலியோரால் மொழி பெயர்க்
கப்பட்டன.] இவர் ஆக்கிர சப்த
சித்தாமணி யெனும் தெலுங்கிலக்
கணமொன்றையற்றயவர்.

கன்னன்—விச்சிக் கோவின் மரபில்
மூதாதைகளி னொருவன். மலைபடு
கடாம் எனும் பிரபத்தம் தன்மீது
பாடப்பெற்றகன்னன் இவன்மகன்
இவன் பெண் கொலை புரித்தவ
னெனத் தெரிய வருகிறது. ஆயி
னும் புகழுடையான். இவன் புகழ்
அகநானூறு புறநானூறு எனும்

தொகை நூலிற் கூறப்பட்டுள்ளது.
கடஆற்றாகடி தென்னாற்காடி ஜில்
லாக்களிலுள்ள பங்குன்றக் கோ
ட்டமெனும் ஊரையாண்டவன்.

கன்னகனார்—கரும்பனூர் கிழாணைப்
பாடிய புலவரினொருவர் [புறநா]
கன்னால்—இக்காலத்திற் பிரபலமாக
விளங்குமொரு இலக்கண நூல்.
இது சகலாபுரத்துச் சன்மதி முனி
வர் புத்திரராய பலணத்தி முனிவர்
ரெனும் கைனராற் செய்யப்பட்டது.
இதனைச் செய்வித்தவன்
சீய கங்கனெனும் மன்னவன்.
“அரும்பொருளைத்தையும் யாவரு
முணரத், தொகை வகை விரிவிற்
றருகென” எனச் சிறப்புப் பாவி
ரத்துச் சொல்லப்பட்டிருப்பினும்,
எழுத்துஞ் சொல்லுமே காணப்
படுகின்றன. எஞ்சியமூன்றும் செ
ய்யக் கருதியிருந்து அக் கனஞ்சொ
ல்லினரோ, தவறாது செய்யப்பட்டு
பகைஞர் முதலினோராலோ வேறு
காரணங்களாலோ யிறத்தொழிக்
தனனோ என கெண்ணக்கெண்டிய
தாயது. மற்றப் பாகங்களும் இவ
ராற் செய்யப்பட்டு நிலவின் விசே
ஷித்து விளங்கு மென்பதற்கைய
பின்று. கருங்கச் சொல்லன் முத
லிய பத்திற்குக் கொண்டு சூன்றக்
கூறவாதிய குற்றங்களின்றிவினக்
குகின்றது இவரோவடனாற்கொன்
கையராய்ப் பகுபதம் பகாப்பதம்
களை வகுத்துக் கூறியவர். சமண
நூலாதாரங்களால் எண்ணுறு
வருடக்கட்டு முற்பட்ட துலென
எண்ணக்கிடத்தது. இத்துலுக்கு
முதலிலே மயிலை காத்தொனும் சம
ணர் உரை செய்தனர். பின்னர்,

சங்கர நமச்சிவாயப் புலகதால்
செய்யப்பட்ட விருத்தியுரை திரு
வாகுதொழையெழுந்தருளி யிருத்
தகைவ பாதுவும் திராவிட மாகா
டிய கர்த்தருமாய் ஆசிரியர் சிவ
ஞான யோகனாகல் திருத்தப்பட்
டும் பலரால் உபயோகிக்கப்பட்டும்
விளங்குகின்றது. முகவை இராமா
னுஜ கவிராயரும் இராமாதுஜ
காண்டிகையென ஒரு விருத்தி
யுரை செய்தனர். திருத்தணிகைச்
சரவணப் பெருமானையர் காண்டி
கையுரை யொன்று செய்து தத்
தமையர் விசாகப் பெருமானையர்
பெயரால் கொளியீட்டினர். இவர்
களே முறைப்பட உரைவிட்டவர்
கள். இவ்வுரைகளைத் தழுவினும்
சிறிது மாற்றியும் குறைத்தும்
உரை செய்தோர் எண்ணிலர். இத்
தூல் “முன்னு லொழியப் பின்
னுல் பலவுளும், எத்துவாரும் கன்
னுலாரும், கிணையில பென்னுத்
தணிலே மன்னு” எனவிதத்தோ
தப்பட்டது. இது 464 குத்திரங்க
ளையுடையது.

என்னெறி—கீரகைவ மதோத் தா
னராய் விளங்கிய துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாச சுவாமிகளால் நாற்
பது வெண்பாக்களால் உரைப்பட்ட
தொருகீதி தூல். சொன்னய முத
லியவற்றிற் சிறத்தது.

நா.

நாகருமாரகாவியம்—சங்கமருவியசிற
சாப்பியங்கள் ஐந்தனுமொன்ற.

நாகதன்வம்—ஒருவிஷம். இதனாலே
யே காகசிகைய நாகராஜனுக்க அபி
ஷேகஞ் செய்யப்பட்டது.

நாகநாட்டரசர்—(1) இத்திரர் (2)
மணிபல்லவத்திருத்த புத்த பீடி
கையைவெடுத்துச் செல்லமுயன்ற
தம்முட் பகைத்துப் பேர்புரித்த
இரண்டரசர்.

நாகபுரம்—புண்ணிய ராசன் இராஜ
தானி, சாவகநாட்டிலுள்ளது. இத்
னைப் போகவதிபுரமெனச் சிலாசா
சனங்களிற் கரணவாகம் [மணி]

நாகமாவை—சச்சத்தனது அகப்பரிவா
ரத்துன்னாமொருத்தி [சேக]

நாகமுக்கியர்—கவியருக்கும்கத்தரு
வைக்கும் பிறத்தவர்கள் அவர்க
னெல்லாம் நாகராயினர். அவருள்
சேஷன் - வாசகி - ஐராவதன் -
தக்ஷன் - கார்த்திகேடகன் - தக்ரு
சயன் - காளியன் - மணி நாகன் -
ஆபூரணன் - பிஞ்ஞரன் - ஏலாபுத்
ரன் - வாமகன் - லீலன் - அலீலன் -
கன்மாவதன் - சபலன் - ஆர்யகன் -
ஆந்தாகன் - கலசபோதகன் - கார
முகன் - ததிமுன் - விமல பிண்
டகன் - கூரிரதன் - சங்கன் - கால
சிகன் - நிஷ்டாககன் - நேம
கோதரன் - கருஷன் - பிங்கன் -
பாஹ்ய கர்ணன் - ஹஸ்திகர்ணன்
முத்தக ரிண்டகன் - கம்பளன் -
அசுவதரன் - காளியகல்குத்தன் -
ஸம்வருத்தன் - சங்கமுகன் - குஷ்
மாண்டகன் - கேசுமகன் - பிண்
டாககன் - கரவீரன் - புஷ்பதம்
ஷுட்டன் - பிவ்வகன் - பிவ்வபாண்
டான் - நூலிகாதன் சங்கசிரன் -
பூர்ணதம்ஷுட்டன் - ஹரித்தகன் -
அபராஜிதன் - ஜ்யோதிகன் - பூ
கஹன் - கௌரவ்யன் - த்ருத ந
ஷ்டிான் - சங்கபிண்டன் - புஷ்க
ரன் - சல்யகன் - விரஜன் - சபரகு

சாஸ்யிபண்டன் - துறந்தியிண்டன்
பிடரன் - முருகன் - கோணகாசி
கன் - குடரன் - குஞ்ஜரன் - ப்ரா
பாகரன் - குமுதன் - குமுதாசுடன்
தித்திரி - துலியன் - கர்த்தமன் -
பஹுமுகன் - கர்க்கரன் - அரர்க்
கரன் - குண்டோதரன் - மதேறா
தரன் எனப்படுவோர் முத்தியர்க
ளாகச் சொல்லப்படுகார்கள்.

காகரியர்—சங்க வகுணரீர் காண்க.
காகர்—ஒரு ககையினர். இவரைக்க
சாரணனை மணிமேகலை கடறும்.
காகவீதி—தருமன்மகன் துவன் தாய்
ஜாமி அல்லது யாமி. இவ்வகை
நிர வீதியின் கடபாகத்திற்கு அபி
மான தேவதை யெனப்படுகன்.

காகன்—தசவாயுக்களிலொன்று. நீட்
டல் முடக்கல் கிளக்கல் செய்வது.
காகன்றேவனார்—திருவள்ளுவமாமலை
பாடிய கடைச்சங்கப் புலவரிலொ
ருவர். [தாய்.

காகாம்பிகை—சிறுஷணதேவையன்
காகாந்தம்—தமையைப் புலப்படு
த்து நிலையே பயனாகக் கொண்டு
(கைஷதமியத்திய) ஸ்ரீ துர்ஷகவி
வாற் செய்யப்பட்ட காடக கிரக்
தம். ஜீமுதவாஹன் சரிதமாக வுன்
னது. இவன் கௌதம புத்தரு
டைய பழைய அவதாரங்களில்ஒரு
அவதாரமெனச் சொல்லப்படுகன்
காஞ்சில் வள்ளுவன்—காஞ்சில் மலை
யையுடையோன்.சேரனிடத் தன்.
புற்றச் சேனா நாயகராய் நின்
றோன். பரிசிலர்க்கு மிகக்கொடித்
தோன். இவனைப் பாடினார் ஒரு
கதைப் பெரியனார், மருதன் இள
காகனார், சகுனத்தினைப்பின்னை முத
வீனோர் [புறநா]

காஞ்சில்மலை—மலைகாட்டுள்ளது.சே
ரனுக்குப் படைத்தலைவராய்நின்ற
மிக்க கண்ணையுடைய காஞ்சில்
வள்ளுவனென்பான் ஒருகாலத்தில்
இம்மலைக்குத் தலைகனா யிருந்தா
னென்று புறநாணுத்திற் சொல்
ல்படுகிறது. இது உழா காஞ்சி
லென்றும் கூறப்படும்.

காடிக் கிரத்தம்—உலகிலுள்ள மாது
டர் பலர்க்கும் ஜாதக பலன் முத
லியன் கூறப்பட்டுள்ள பதினாறு
தூல்களும் காடிக் கிரத்தங்களெ
னப் பெயர் பெறும். அவர்வற
யியத்தினர் சூரியன் - சந்திரன்-
குஜன்-புதன்-குரு-சுக்கிரன்-சனி-
ராகு - கேது - சர்க்கசுகிரகன் பா
வன் - துருவன் - சர்வன் - கசன்-
தேவியெனப்படுவோர். அகை ஒய்
கொன்றும் ஆக்கினார் பெயரால்
கழங்கும்.

நாடமுனிகள் — வைணவ சாரியரி
லொருவர். வீரராயண புரத்தில்
நித்தியகாஞ்செய்து கொண்டி
ருத்த சகல நாடமுனிகள் குமாரசர்.
நாடமுனும் பின்னைத் திருநாமம்
பூண்டு பிறவித் தொடக்கமாகப்
பகவத் பத்திமேலிட்டு, கந்தி
புரத்தாக்கியின் குமாரசத்தி அர
வித்தப்பகையைய மணந்து வீரர
ராயண புரத்திலேயே யோகஞ்
டராயிருந்தவர். இவர் குமாரரும்
சகலாருத்யெனப் படுவர். நாடமு
னிகள் பல திவ்விய தேவயாதநி
கைகள் செய்த வீரராயணபுர
மடைத்து அக்கிருத்த திருக்குகை
ரடைத்து திருவாய் மொழியை
இவதுமிசையும்க உலகில் கழன்
கச் செய்தவர். இக்கவிடயம் கம்

மாழ்வாரிற் காண்க. காதமுனிகள் தம்புடரான புண்டரீகாகுன்-குருவைக்காவலப்பன் - கம்பி கருணா காதாசர் - ஏறு திருவுடைமயர் - திருக்கண்ண மகையாண்டான் - காமமாதேவியாண்டான் - உறுப் புட்டோச்சாண்பின்னை - சோகத்தா மாழ்வான் முதலினோருக்கு மந்திரோபதேச முதலியவற்றை யருளி யோகத்தி லமர்த்தனர். இவர் பேரா னார் யமுனைத்துறைவர்.

காதவன் - குண்டலபுரத்தின் முதலரசன். இவனுட்நேன்யிய ருலம காதவருலம். [குண்]

காத்தகம்—திருமாவின் வான்.

காபாகாண்—(1) இக்ஷ்வாகுமகனுன திஷ்டன் மகன். தன் செய்கைகளால் கைசியத்துவ மடைந்தவன் [சுப்பிரஸபயெனும் ஒரு கைசியப் பெண்ணை மணந்து கைசியனுனென மார்க்கண்டேய புராணம் கூறும்] இவன் மகன் பலத்தனன். இப்பலத்தனன் தன் தந்தை கைசியனுருமுன் பிறந்தமையின் சுத்திரியத்தவத்தையிழக்கவல்லியென விஷ்ணு புராண வியக்கியானத திற் காணப்படுகிறது. மீண்டும் தவஞ்செய்து காபாகாண் ராஜருஷியாயின னெனச் சிலர் சொல்லுகிறார்கள் (2) இக்ஷ்வாகுவின் தம்பியான கபகன் மகன். அம்பரீஷன் பிதா. இவன் சந்தியத்திற்கு மெசிய சிவபிரான் அகநர் தானிதவ வமும் ஸதாநந்தமான பிரம ஞானமும் இவனுக்கு உபதேசித்தனர். (3) சுகோத்திரன் மகன்.

காபி—சுத்தீர்த்திரன் புத்திரர் ஒன்பதின் மரினொருவன். இவன்பக்கரசு

ஐம்புத்துவீபம்விடைத்தது. இவன் மனைவி மேருதேவி. புத்திரர்குஷியன் முதலிய ஒன்பதின்மர்.

காமகன்—சரசுவதி தேவி. [காவின் கண் விளங்குபவன்]

காமசக்திதை—சிற் ப துல்கன் மும்பத்திரண்டனுனொன்று.

காரகிங்கமூர்த்தி—திருமாவின் அவதாரங்களினொன்று. கரகிங்காவதாரத்திற் கரண்க.

காரகிங்கம்—உப புராணங்கள் பதினெட்டனுனொன்று.

காரதர்—(1) ஒருமுனிவர். இவர்பிரம மாசுபுத்திரர். இவர் முன் கற்பத்திலே உபபர்ஹணனெனும் கந்தர்வனாக தோன்றி வீணா காணத்திலே வல்லமைபுற்று வேதியர் சிவர் சேர்ந்த செய்த யாகத்திற்கு அகரிகள் விரும்பிய வகையே சென்று வீணா காணஞ்செய்த அக்குற்றிருத்த சில மக்கையரைப் புணர்ந்துசெல்ல, அஃதுணர்ந்த அத்தனர் இவரைச் சூதநீர குலத்திற் பிறக்கச் சபிக்க, அவருணமே பிறந்து பூர்வ ஜன்ம வாசனையால் பெரியோர்க்குப் பணிபுரிந்த அப்புண்யத்தால் இம்மகா யுகத்தில் பிரம மாசு புத்திரராய்ப்பிறந்தவர். 'காரதா கஸ்தஹப் பிரியா' என்றபடியே லோகஞ் செய்வதிவர்க் கியற்றைந்தகூப் பிரஜாநிபதியின புதல்வரை பெல்லாம் விரத்தி பராக ஞானோபதேசஞ் செய்து நிருஷ்டி கைகூடாகண்ணம் ஒரு முறைவன் றி ஒரு முறைபுத்தமீத்தமையின், தகூ னுல்லையற்றவைக, சந்ததியில்லாதவனாக, எண்ணியிச்சப்பெற்றவர். தேவசுபகனிலும் சாஸ்திரபகனி

தும் பலவிடங்களிலும் எவ்விடத் துஞ் செல்லத்தடை பெருதவர். இவரைத் திரிலோகசஞ்சாரியென் பர். ஆங்காவருணர்ந்த அதிரக ஸபங்களே யாவர்க்கேனுந் தெரி வியா தொழியின் இவர் வயிறு வெடித்துப்போமாம். தருமோப தேசம் துதுபோதல் சமத்தகா ஸச னம் வீணாகானம் முதலியவற்றி லெல்லாம் சமாஸ்திகரங்கிதர். இரா மாவதார விடயம் தேவசபையில் நடந்ததை வான்மீகிக்கும், கண் ணன் பிறப்பைக் கஞ்சனாக்கும், தபுடயாகத்தைத் தாமஷயனிக்கும், இன்னோன்ன பலவிடயங்களை யும் வெளிப்படுத்தியவர். ஒரு வொரு புராண சரிதையும் இவர் சம்பந்தமுடையதாகவேயிருக்கும். இவர் வீணையை மகதி யென்று சொல்லுவர். இவரைப். பற்றிய வேறு சில விடயங்களைப் பர்வத னிற் காண்க. நாரதரென்றதற்கு நானுக்கு இதஞ்செய்யோர் எனப் பொருள் (2) புத்தர்களிற் பன் னிரண்டாவதாகத் தோன்றியவர்.

நாராயண கோபாலர்—யாதவர்கள். வெற்றி பெறுதலில் கண்ணனை யொத்தவர்கள். இவர்கள் கோபால குமாரர்களுனவும் பகிவர். தொ கையால் பதினாறுநூற். கண்ணன் அர்ச்சுனன் மக்களிற் சேர்ந்தது

கருதி, துர்யோதனன் வரு-உ, இவர்களைல்லாம் துர்யோதனுக் குத் துணைசெல்லும்படி கண்ண னால் கொடுக்கப்பட்டு, அர்ச்சுன னோடு பெரும் போர்செய்து ஒரு சேர அர்ச்சுனனும் கொல்லப்பட்டி டுற்றதவர்கள்.

நாராயணன்—திருமால். நீரம் ஜலம். நாரத்தை யிடமாக ஐடையலென்பது சொற்பொருள். மகாப்பிரளயத்தில் யாவும் ஜவார் ணவமாய் ஒடுங்கிய பொழுதும் உள்ளவெனன நால்கள் நவஹம். மகாசுருஷ்டியில் சிவபெருமானது வாம பாகத்தினின் றுதித்ததாக ஆகம புராணதிகள் கூறுகின்றன திருமுகன் கொழுநகலின் சீத ரன், மாதவன், முண்டகாசனை கேள்வன், பலவகை மாயைகளை யும்செய்யவல்லவனாகலின் மாயன் விருண்டன்; கருநீறமுடைமையின் கொண்டல் வண்ணன்; வசு தேவகுமாரனாகலின் வாசுதேவன்; பசுக்களை மேய்த்தும் அதன்மே லேறியும் விளையினமையின் கோ பாலன், கோவிந்தன்; பாண்டவர் குத் துது நடந்தமையின் பஞ்சீ வர் துதன்; அர்ச்சுனனாகருச சாத்தியாயிருந்தமையின் வலவன், பார்த்தசாரதி; புன்னாசைக்கொடி யிலுடைமையின் உவணகேதனன், கருடக்கொடியோன்; பிரமனை உந்தியினின்று தோற்றுவித்தமையின் உந்தி பூத்தோன்; கமல நாபன்; தலைமயிர் நீண்டெனமையின் கேசவன்; பூதலயப்பிரளயம் வரையில் இறவாத தீர்க்காயுடையுடைமையின் அசுரதன்; மிரு

திவிதத்துவம் வரை ஜலவடிவ வியாபியாகவின் விஷ்ணு; ஆகிராப் தியில் சேஷ சயனத்தில் அறி துயி லமர்த்தமையின் வேலையிற் றுயின்றோன், அநந்தசயனன் ; துனசிப் பத்திர மாலையிற் பிரிய முடைமையின் துனவமாலி ; பரம பத்மென வைணவர் கூறும் வைருண்டத்தையிடமாகக்கொண்டமையின் வைருண்ட நாதன் ; செந்தாமரை மலர்போலும் கண் களை புடைமையின் கமலக் கண் ணன், சலசலோசனன் ; பொன் னிற சூடைபை புடைமையின் ிதம்பரன் ; திருமகளையும் ஸ்ரீ வற்சமென்னும் மறுவையும் மார்பி லுடைமையின் திருமறுமார்பன் ; கௌஸ்தப மணியை யணிந்துள்ளமையின் கௌஸ்தபாபரணன் ; பிரளயங்களில் பிருதிவி தத்துவ உலகினை வயிற்றிலொடுக்கி ிண்ணிம் வெளிப்படுத்தலின் உலகமுண்டோன் ; வில் சங்கு சக்கரம் தண்டு வாள் ஆகிய ஐம்படைகளைத் தாங்கினமையின் பஞ்சாயுதன் ; வனத்திலுள்ள பலமலர்களும் இலைத்தளர்களும் பொருந்திய மாலையணிந்துள்ளமையின் வனமாலி ; உலகினை மூவடியாலாந்தமையின் உலகனந்தவன் ; கருஸ்தன் மார்பில் உதித்தமையின் [இராமன்] காருத்தன் ; வயிற்றில் மாலையணி யப் பெற்றமையின் தாமோதரன் ; இத்தகைய காரணத் திருகாமங்கன் பல வாய்ந்துள்ளவன். திருமால் மனைவிமார் ஸ்ரீதேவி பூதேவி ிளாதேவி முதலினோர். இராமாவ தாரத்தில் சேதையும் கிருஷ்ணாவ

தாரத்தில் இராதா உருக்மிணி சத்தியபாமையு முதலினோர். புதல்வர் பிரமன் மன்மதன். இராமாவ தாரத்தில் ருசலவர். கிருஷ்ணாவ தாரத்தில் சாம்பன் முதலினோர். இவர் முக்கிய வாசஸ்தானம் வைருண்டம். விருண்டர் = நாராமாயைச் செய்பவர். [திருமால்] விருண்டர் வசிப்பது வைருண்டம் எனப்பட்டது. விருண்டனெனுமொரு அசுரனிருந்த விடமென்றும் அவனைச் சங்கரித்துப் பெற்றுக்கொண்டதென்றும் மாறுபடவுரைப்பதுமுண்டு. இவர் பஞ்சாயுதங்களில் வில் சார்ங்கமென்றும், சங்கம் பாஞ்சஜன்யமென்றும், சக்கரம் சுதர்சனமென்றும், கதை கௌமோதகி யென்றும், வாள் நாந்தகமென்றும் பெயர்பெறும்.

இவர் சோமுகாசுரனைச் சங்கரிக்க மச்சாவதாரமும், பாற் கடல்கடையக் கூர்மாவதாரமும், இரணியாஷ்டனைச் சங்கரித்துப் பூமியை நிலைபெறுத்த வராகாவதாரமும், இரணிய கசிபனைச் சங்கரித்துப் பிரகலாதனை அறுக்கிரகிக்க நாகிங்காவதாரமும், மாபலியின் வண்மையை யடக்க வாமனாவதாரமும், கார்த்தவீரியன் முதற் பல ஷட்திரியர்களை இருபத்தொரு தலைமுறை தவம்சஞ்செய்யப் பரசுராமாவதாரமும், இராவண கும்பகர்ணதியணா யொழிக்கவும் அதுமசுக்கிரீவ விபீஷணதிரயர்க் கருள் செய்யவும் தசரதாமாவதாரமும், பிரஹ்மன் முதலானாரை யொழிக்கப் பலராமாவதாரமும், கம்சன் னிசபாலன் துரியோதனதிரயரைத்

தொலைக்கவும் பாண்டவர்சீகுத் துணை செய்யவும் கிருஷ்ண வதார மும் செய்தவர். கலிபுக முடிவில் யாவையு மகற்றக் கற்கி யவதார முஞ் செய்வர் - இவற்றின் சம்பந்த மான பெயர்கள் எழுதப்புகின் எல்லையிலே.

இந்தத் தசாவதாரங்களையென்றி, சனகன் சனந்தனன் சனாதன் சனற்குமாரன் நாராயணன் கபி லன் இடபன் நாரதன் அயக்கிரீ வன் தத்தாத்திரேயன் மோகினி யாகபதி வியாதன் தன்வந்திரி பெணத்தன் எனப்படு பதினெந்தவ தாரங்களும் செய்ததாகவும் தூல் கள் கூறும் - இவற்றின் சரிதை களை அவ்வவ வரிவடிவிற காண்க.

நாராயணக்கியானம் - நாராயண குடியியால் நாரதருக்குச் சொல்லப் பட்ட சுருதிதை.

நாராயணமாத்மியன்—ஒரு தெலுங்கு கவி. இவன் ஹம்சலிம்சதியெனும் தூலம், பஞ்ச தந்திரப்பாடலும் தெலுங்கிற்செய்தவன்.

நாராயணி—சப்தமாதரி லொருத்தி.

நாராயணன் மனைவி. வாகனம் கருடன் - ஆபுதம் ஆழி.

நாராயணீயம்—வேதாங்கங்கள் ஆற னுள்ளொன்றாகிய சோதிட தூல் வகையுள்ளொன்று. நாராயண முனி வராத் செய்யப்பட்டது.

நாரீகவசன்—இங்குவாகு மரபினன், அசுமசுப்புத்திரன். பரசுராமன் கூத்திரிய த்வம்சஞ் செய்தபொ முது மனைவியைவிடுத்திறத்தவன். அவன் மூலமாக கூத்திரிய வமி சத்திற்கு விருத்தி செய்தமையின் இவனுக்கு மூலக மென்றும்

பெயர் வழங்கும்.

நாரீசங்கன்—ஒரு கொக்கரசன். இவ னுக்கு இராஜ தர்மமென்றும் நாமாந்தரம்.

நாரீதீர்த்தங்கள்—நந்தை - செனா பேயி - சமீதி - வஜ்ஜை - லதை யெனப்படும் ஐந்து அப்தூசுகள் ஓரிருடி சாபத்தால் முதலைகளா கிக் கிடந்து, அங்குற்றேரை விழுங்கிக்கொண்டிருக்கையில் தீர் த்த டாத்திரைமேற் கொண்டு சென்ற அர்சுனன் காலிப்பரிசித் தீச சாபநிலுத்தி பெற்ற சென பத்திரம் - பெனலோமம் - காரண் டவம் - பிரசன்னம் - பாரத்துவாஜ மெனப்படும் ஐந்து தீர்த்தங்கள்.

நாலடியார்—சங்கமருவியபதினெண் டீழ்க் கணக்கினுள் முதலாவது. பலசை முனியர்களாற் செய்யப் பட்டதென்றும், அவர் தொகை யால் எண்ணியாவ ரென்றுங் கூறுப. இது 401 வெண்பாக்களே யுடையது. இதற்குப் பதமனார் பாலியலதிகாரம் வகுத்துச் சிறந்த தோருளையியற்றினர்.

நாலாம்பத்து—எட்டுத்தொகை அந் னுள்ளொன்றாகிய பதிற்றுப்பத்தில் நான்காவது - இது கணங்காய்க் கண்ணி கார்முடிச் சேரலைக் காப் பியாற்றுக் காப்பியனார் பாடி, காற் பத்து நூறுபாப்பொன் பரிசிலும், அவன் ஆளுகையிற் பாகமும் பெ ற்றது. [புறநா]

நாலு கிழவன் காகன்—பாண்டியன் பேரர் வீரரிலொருவன் - கொடை யானி இவனை வடகெடுத்தத்தனார் பாடினார். [புறநா]

கால்வகையோனி—அண்டசம் கடுக

தசம் உற்பீசம் சராபுசம். அவை முட்டையினின்றும், வேர்வையினின்றும், முனையினின்றும். கருப்பையினின்றும் முறையே தோன்றும் பறவை - புழுக்கள் - செடி கொடிகள் - மனிதர் மிருகங்கள். நால்வகை வாய்மை—துக்கம் துக்க நிவாரணம் துக்கோற்பத்தி துக்க நிவாரண மார்க்கம். இவை பொத்தார் குரியன—இதனை, “பிறந்தோருறுவது பெருகிய துன்பம், பிறவாருறுவது பெரும்பே ரின்பம், பற்றின் வருவது முன்னது பின்ன, தற்றே ருறுவ தறிக.” [மணி-2-காடை-1-67 வரிகள்] எனவருவன வற்றனுணர்.

நால்வர் — சைவ சமயாசாரியாராகிய திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சுந்தாமூர்த்தி சுவாமிகள் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளாகிய நால்வர் — இவரே சைவசமயத்திற்கு மேன்மை விளங்கப்பல அற்புதங்களை வியற்றித் திராவிட வேதமருளியவர். இவர் பிரபாவங்களை அவ்வவர் சிறப்பு வரிகளிற் காண்க.

நால்வேதம்—இருக்கு யஜுர் சாமம் அதர்வண மெனப்படுவன, இருக்கு வேதத்திற்குப் புஷ்பகம்; யஜுர் வேதத்திற்குத் தைத்திரியம்; சாம வேதத்திற்குக் (கீதை) கீதம், கௌசிகம்; அதர்வமெனப்படும் அதர்வண வேதத்திற்கு நான்காம் வேதம், கடைவேத மென்னும் பெயர்க ளுன. அவ்வேதங்களை கருமகாண்டமான கருமதுலெனவும், ஞானகாண்டமான ஞானது

லெனவுமிருபருப்புடையன. அவற்றுட் கருமதுலென்பது சுவர்க்க போக முதலியன வளிக்கும் யாக முதலிய கருமங்களை புணர்த்தும் ஞானது லென்பது ஜீவான்மாவானது பரமான்மாவின் தன்மையடைய நெறிக்குரிய வுபாசனை முதலியவற்றை புணர்த்தும். கரும காண்டம்—பக்திகாண்ட மென்றும், பூருவ பாகமென்றும், அர்பகருதியென்றும்; ஞானகாண்டம்—பிரமகாண்டமென்றும், உதரபாகமென்றும், பிரபலகருதியென்றும் பெயர் பெறும். ஞானகாண்டத்திற்கு ஸித்திதமாகவுள்ள கருமகாண்டமாம். ஞானகாண்டத்தை உபநிஷத்து, வேதாந்தம், வேதசிரசு என்று பெரிதோர்பேசுப. உபநிஷத்தாகிய ஞானகாண்டம் வேதாந்தமெனப்படும் போது கருமகாண்டம் வேதம்மெனப்பேசப்படும்.

நால்வந்தியு—சம்புத்தீவு. இது நாவன் மாமுடைமையின் இப்பெயர்பெற்றது.

நானாயணி—நளாயணனெனும் இருமியின் புத்திரி - தொழுகோயின னான மௌன்கல்யாணவி மனைவி. இவளியற்பெயர் இந்திரசேனை - இவளே திரௌபதியாகப்பிறந்தாள். நானீகஜங்கள்—நீண்டகாலம் ஜீவித்திருந்த ஒருகொக்கு - இராஜதர்மனென்றும் பெயர் வாய்ந்தது. மத்திய தேசத்திலே கௌதம னெனுமொரு வேதியன் மகன் வேதாத்தியயன முதலிய வைதிக கருமங்களை விடுத்தத் தீயவரோடிணங்குற்ற, பொருள் தேடுவதில்

பிரியப்பட்டுப் பல விடங்களிலுமு
ன்று ஒருநாள் நாளீக ஜங்கனிடம்
வர, நாளீகஜங்கன் தன் கண்ப
னொருவனால் பெரும் பொருள்
கொடுப்பித்தனன். அந்தப் பொ
ருளை யெடுத்துப் போருமுன் அக்
கொடியோன் சிறிதும் யோசியாது
புசிக்குக் கருதி நாளீக ஜங்கனைக்
கொல்ல, அவன் கண்பனான
தைத்தியன் அக்கொடி யோனைக்
கொன்றான். பின்னர் நாளீகஜங்
கன் தன் கற்புறு மனைவியால்
உயிர் பெற்று அவனையும் எழுப்பி
மதிஉறி விடுத்தனன். இவனைப்
பற்றிய பிறவிஷயங்களை இந்திரத்
தும்மன்னிற் காண்க.

நாற்கவி ராஜ நம்பி—அகப்பொரு
ளதிகாரத்தைத் தனியே சூத்திர
ரூபமாகச் செய்தவராகிய னைனர்
இவ்விவக்கணத்திற் கிலக்கியமாக
யே தஞ்சை வரணன்கோவை
செய்யப்பட்டது.

நான்மணிக் கழகை—சங்கமருவிய
பதினெண் கீழ்க்கணக்கினு னொ
ன்று. இதினன்ன வெண்பாக்கள்
விதியாகவேனும் விலக்காக வே
னும் விளங்கி நன்னூன்குபொருள்
களை யடங்கி யுள்ளன. இதனை
யியற்றினார் விளம்பினாகனார். இந்
தற்குச்சிறந்த பழைய தோருரை
யிருக்கின்றது.

நி

கிண்டவாதம்—சமண சமயப்பாரு
பாகெனிரண்டனு னொன்று.

கிசாட்சுவன்—சிவன்.

நிகுத்தனம்—ஒரு நாகம். ரூபவன
தண்ட சக்கரம்போல் எப்பொழு

தும் சமுனறுகொண் டிருந்து
பாவிக்குடலைக் கூறுகளாகச்செப்
புஞ் சக்கரங்கள் பொருந்தியது.
நிகும்பலை—இந்திர சித்து யாகஞ்
செய்த ஓரிடம்.

நிகும்பன்—(1) சிவகணவீரர்களி
லொருவன். (2) இச்சுவாகு மரபில்
ஹரியசுவன் மகன் - பரிஹிண
சுவன் அபிதாசுவன் சம்ஹதாசுவ
னெனப் பெயருற்ற னொருவன்
பிதா. (3) கும்பகர்ணன் மகன்.
இவன் அநமனாற் கொல்லப் பட்
டிந்தவன்.

நிக்கனன்—யதுமரபினன். அநபித்
திரன் ஜேஷ்ட புத்திரன். இவன்
புத்திரர் சத்திராஜித் பிரசேனன்
என்போர்.

நிக்ருத்தனம்—ஒரு நாகம். நிகுத்த
னத்திற் காண்க.

நிசகன்—அபிமன்னுவின் ஏழாஞ்
சந்ததியினன். இவன் காலத்திலே
அஸ்தினபுரி கங்கையாற் கொன்
டப் பட்டமையின், பிற்காலத்தி
லே கௌசாம்பி நகரம் இராஜ
தானியாக்கப் பட்டது.

நிசாகரன்—ஒரு முனிவன். விர்தகிரி
யிலே ஆச்சிரமஞ் செய்துகொண்டு
வசித்தவன். அங்கே வசித்திருந்த
சம்பாதி ஜடாயுவெனும் பகலிகள்
சூரியமண்டலத்தைக் காணச் செ
ன்று சிறகு நீய்ந்து கீழே விழுந்து
அவவாச்சிர மத்திலேயே வசித்
திருந்தன. இந்த ஜடாயுவே சீதை
யை அபகரித்துச் சென்ற இரா
வணனுடன் போர் புரிந்து அவ
னாற் சிறகிழந்து விழுந்து கிடந்து
அவ்விடயத்தை இராமனுக்குணர்
த்தி உயிர்துறந்து இராமனாஞ்

சரம சிரியைகள் செய்யப்பெற்றது. இது நகரதனுக்குத் தோழமை யுடையதென இராமாயண வசுத்தினின்றது.

நிசாசாரர்—அசாரர், இராக்கதர்,

நிசாசரி—இராட்சதஸ்திரீ; இரவில் சஞ்சரிப்போன்.

நிசாபதி—சந்திரன்.

நிசார்த்துனன்—சந்திரன்.

நிசந்தன்—சந்தோப சந்திரைப் பெற்றபிதா

நிசம்பன்—தைத்தியன் - நிசந்தன் மகன். சந்தோப சந்திரிற் காண்க.

நிசவாசம்—சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டனு னொன்று - இது சிவ பிரான் திருநாபியும், எட்டு உபபேதங்களும், கோடி கிரந்தமுமாகவுள்ளது.

நிண்ணரம்—சூரியன் பரியினென்று.

நிதலம்—நீழேழுலகினென்று.

நிதர்க்கான்—சூரியன்.

நிதிக்கிழவன் } ருபேரன்.
நிதிக்கோன் }

நித்தியசந்தரி—பிரமண்பட்டணம்.

நித்தியசந்தரேசர்—திருநெடுங்குளத்திலே சிவபெருமானுக்கு வழங்குந் திருநாமம்.

நித்திய நாதர்—ஒரு சித்தர்—இரசரத்தினுக்காமென்னும் இரசவாததூலின் ஆசிரியர்.

நித்திய யௌவனை—திரௌபதியின் நாமாந்தரம்.

நித்தியவினோதம்—அருகன் முக்குடையினென்று.

நிபந்தனகாரர்—சுருதிஸ்யிகுதிகளிற் சொல்லப்பட்ட ஆசார விதிகளைத் திரட்டி துல்கசெய்தவர்கள். பராசரமாதவியம் வைத்தியநாத திகதி

நீயமுதலியன இத்தகையதூல்கள். நிபந்தனகார்த்தம்—பலதூல்களிலிருந்தெடுத்துச்சேர்த்துச் செய்திருக்கிற சாத்திரம்.

நிப்புதி—கேமசரியின் தாய். [சீவக]

நி.பி—இங்ஷ வாகுவின் புதல்வரி லொருவன். விசுவரீபத்திராரைக் கொண்டு யாகஞ் செய்வித்துத் தன்னை யவமதித்ததற்காக வெருண்ட வசிட்ட முனிவன் சாபத்தால் அங்க ஹிணனானவன். விதேக நாட்டு மன்னவன்.

நிமித்திகன்—சசசந்தன்மந்திரி. [சீவக]

நிம்மவை—புதுலையென்னு முரிவிருந்த வீரசைவமாத. சிவனடியார் வீடுகட்டுத் தண்ணீர் கொண்டு போய்க் கொடுத்து, அதனால் வரும் ஊதியத்தினைச் சிவனடியவர்க்கு அன்னமிட்டு முத்தியடைந்தவா. நியக்குரோதன்—யதுமரபின்ன். கம்சன் தம்பியரி லொருவன்.

நியதி—மேருமகன். விததன் மனைவி

நியமம்—அட்டயோகத்தொன்று.

நியாமன்—சிவபிரான்.

நியாயசாஸ்திரம்—கௌதம முனிவனால் டடமொழியிற் செய்யப்பட்ட தொருதூல். பிரத்தியக்ஷ முதலிய பிரமாணங்களைக் கொண்டு பொருளை ஆராய்ந்து நிசபித்தற் சூரியது. இதுவும் கனாத முனிவர் செய்த வைசேடிகமும் தருக்க தூல்கள்.

நியாயபோதினி—தர்க்க சங்கிரகத்தின் விபாக்யசனம். நானூறு கிரந்தங்களை யுடையது. கௌடரும் தர்க்கபாஷ்யப் பிரகாசஞ் செய்தவருமாயி கோவர்த்தன மிரோதர் செய்யப் பட்டது.

ம்ப வழியார்—சேதுமடாஸயத் திருந்த வேளாண்குலத்தவர். செவ ஞான சித்தியார் திருவருட்பயன் இவற்றிற் குரையும், சேதுபுராண மும் இயற்றியவர். திருவிளையா டற் புராணமியற்றிய பாஞ்சோதி முனிவருக்கு னாமத்துனர். வா துங்க ராம பாண்டியன் அதிலீர ராமபாண்டியன் னனுமியர்க்குப் போதகாரியர்.

சிராகன்—புலத்தியன் மகன். இரு பன் சீஷன்.

சிருதன்—(1) வைவசுவத மறுவின் இரண்டாம் புத்திரன். இக்ஷ்வாகு வின் தம்பி. (2) உசேநனுக்கு இரண்டாம் புதல்வன்.

சிருதர்—அரக்கர்.

சிருதி—நிசைக்காவலரி லொருவன். தென்மேற்றிசைக்காவலன். இவன் மனைவி தீர்க்காதேவி. வாகனம் நான். நகரம் கிருஷ்ணங்களை. ஆபுதம் குந்தம்.

சிருத்தம்—வேதாங்கம் ஆறனுளொ ண்டு. இது வேதத்திலுள்ள சொற் கரின் ஆராய்ச்சியைக் கூறுவது.

சிருத்தி—தர்க்க சங்கிரக வியாக் கியான தூல். இற்றைக்குழுபது வருடங்களுக்கு முன் தமிழ் நாட்டி லிருந்த தெலுங்கராகிய பட்டாபி ராமசாஸ்திரி யென்பாரால் தமது புத்திரியின் பொருட்டு மற்ற வியாக்கியானங்களிலும் எளிதிற் புலப்பரிமாறு அதுதாறு கிரந்தங் களாகச் செய்யப்பட்டது.

சிரவிரகுருவி — உற்பலாவதியை மிருகமாய்ப்படி சபித்தவர்; உற்பலா வதியிற் காண்க.

சிவாதவசம்—ஒருசட்டை இது காற்

றும் புகரீத கவசமெனப் பொருள் படும். காற்றும் றழையப்பெருத தெனவேபாணங்களால் ஊறின்றி விளங்குவது எனக் கூருமேயமை யும். இதனையணிந்தோர் சிவாதகவ சர் எனப்பட்டனர்.

சிவாதகவசர்—பிரகவாதன் மரபினர். கைத்தியரில் ஒரு சாரார். இவ ரைத் தொகையால் முப்பதுகோடி யென்ப. இவர்கள் சமுத்திர மத் தியிலிருந்து கொண்டு தேவர்க ளைத் துன்புசெய்து வந்தனர். ஒரு ணலத்தில் இந்நிரன் விருப்பின்படி அர்ச்சனைஞற் சங்கரிக்கப்பட்டிற் றனர்.

சிஷதம்—(1) ஒருமலை (2) நகரச்சக் கிரவர்த்தி அரகபுரிந்த தேசம். இது வந்தகிரிக்கருகே பயோ வ்ணரி நதி தீரத்தில் உள்ளது.

சிஷதன்—(1) குருவின் கான்காம் புத்திரன் (2) தசாதாமன் மக னுண குசன் பெனத்திரன்.

நீ

நீட்சேந்திரன்—கருடன்; பறவை கட்கரசன் என்பதுபொருள்.

நீணெறிநாதர் — திருத்தண்டலை நீ ணெறியிலே சிவபெருமானுக்கு வழங்குந் திருநாமம்.

நீதிநெறிவிளக்கம் — தருமபுர வாநீ னத்துக் குமாரகுருபரசுவாமிகளை ஆதரித்துவந்த திருமலைநாயகர் ஒரு நாள் நெடுநெருங்கழித்துப் போஜ னஞ் செய்யாதிருக்கக் கண்டு “வகுத்தான் வகுத்த வகையல் லாற் கோடி - தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது.” என்னுந் திருக் குறளை யெடுத்துக் கூற, அது

கேட்ட திருமலைநாயகர் மகிழ்ந்து திருக்குறளிலுள்ள நீதினைச் சூருக்கி விளக்கமான ஒருதூல் செய்து தருகவேன வேண்டுகிறமையின் அவ்வாறே செய்தனிக்கப்பட்ட தென்ப. இது நூறுவெண்பாக்களைபுடையது.

நீபம் — உத்திரட்டாதிநான்.

நீபன்—பாரன் புத்திரன். இவன் புத்திரர் நூற்றுவர். அவருள் ஜேஷ்டனான சமன் காம்பிலி நாட்டாசனயிருந்தவன்.

நீலகண்டசாஸ்திரியார்—எழுபத்தைந்து வருடங்கட்குள் பல்லாரியிலிருந்த ஒரு தெலுங்கர். இவர் தருக்க சங்கிரக தீபிகைக்கு ஒரு வியாக்கியானஞ் செய்தவர். அது நீலகண்டிய மெனப்பமும்.

நீலகண்ட சிவாசாரியார்—வேதாந்த சூத்திரம் பிரமசூத்திரமெனப்படுவியாஸ சூத்திரத்திற்குச் சிவாத்துவிதமாகப் பாஷியஞ்செய்தவர். இவர் திருக்கோகரணத்தில் உதித்த தெலுங்கர். இவரும் சங்கராசாரியரும் ஒருகாலத்திலிருந்தவர்களைனத் தெரியவருகிறது. இவரார் செய்யப்பட்டது நீலகண்ட பாஷ்யமென வழங்கும்.

நீலகண்டநாதர்—திரு எருக்கத்தம் புலியூரில் சிவபிரானுக்கு வழங்குந் திருநாமம்.

நீலகண்டம்—ஒருஸ்தலம், இது இமாசலத்தருகே கௌசிகி நதியின் உற்பத்திலுத்தானத்திலுள்ளது.

நீலகண்டன்—சிவபெருமான். பாற்கடல் கடைந்தபொழுது அந்நிறேண்டிய விஷவேகத்தைச் சூகிக்க முடியாத தேவர்கள் சிவ

பிரான்பால் விண்ணப்பிக்க, அதனை வருவித்துண்கையில், சமஸ்தலோகங்களையும் விடமுண்டு காத்ததற்கு அறிகுறியாக அதனைக் கண்டத்திலேயே நிறுத்திவைக்க வேண்டிமெனத் தேவர்கள் விரும்பியவாறு செய்து சேகண்டாதி திருநாமங்களை யேற்றனர்.

நீலகண்டேசர்—திருமண்ணிப்படிக்கலாயிலும், திருப்பாச்சிலாச் சிராமத்திலும் சிவபெருமானுக்குவழங்குந் திருநாமம்.

நீலகிரி—(1) இளாலிருத வருஷத்திற்கு வடவெல்லையாக வுள்ள தொருமலை (2) செங்குட்டுவன் வஞ்சிககாத்திலிருந்து இமயமலைக்குச்செல்லுகையில் ஒருநாள் தங்கியிருந்தது. [சில] இது சேரநாட்டிலுள்ளது.

நீலகேசி) தயிழ்ச சைன
நீலகேசித்திரட்டு) தூல். இது சிறு
காப்பியங்கள் ஐந்தனுனொன்று.
இது பாயிரம் அவையடக்கமும், சுததிரிர்ணயச் சூருக்கம், குண்டலகேசிவாதச் சூருக்கம், அர்க்க சந்திரவாதச் சூருக்கம், மொக்கல வாதச் சூருக்கம், புத்தவாதச்சூருக்கம், ஆசீவகவாதச்சூருக்கம், சாங்கியவாதச்சூருக்கம், வைசேடிக வாதச்சூருக்கம், வேதவாதச்சூருக்கம், பூதவாதச்சூருக்கமெனும் பத்துச்சூருக்கங்களை யு முடையது. வியந்தரமங்கையாகிய நீலகேசியென்பவன் பெளத்த முதலிய மதங்களைக் கண்டித்துச் சைனமதஸ்தாபனஞ் செய்ததாக இயற்றப்பட்டிருந்தவின் இஃகிப் பெயர்பெற்றது. இதன் ஆசிரியர் பெயர் விளக்க

விவிலை. இதற்கு நீலகேசி விருத்தி சமயதிவாகரமென ஒருவாயுண்டு. நீலகேசி விருத்திசமய திவாகரம்— நீலகேசியின்விநிவானவுணா.மணிப் பிரகாச நடையிலுள்ளது. சைன மதத்தினரான சமயதிவாகரமென் பாராலியற்றப்பட்டது [மணிமேகலைக் குறிப்பு]

நீலக்கிவின—சிவன்.

நீலமதி—சீதரனெனு மரசன் புத்திரி. அத்திபதியெனு மரசன் மனைவி.

இராசுலனுடையதாய் [மணி]

நீலமலர்க்கண்ணி—திரு வருக்கத்தம் புலியூரில் உமாதேவியாருக்கு வழங்குந் திருநாமம்.

நீலரதன்—அசுவக்கிரீவன் தம்பி [கு]

நீலலோகிதன்—(1) உருத்திரபேதவ களிலொருவன் (2) மூவுலகாட்சி பேண்டுமென விசுவாமித்திரனா யாசிக்க, எழுபிறப்பிற்றவஞ்செய்கிறாயா? ஒரு பிறப்பிற்றன்பனுப விக்கிறாயா? இவ்விண்ணுலொன்று செய்யின் அங்குமடைவாயென ஒரு பிறப்பிற் துயரடைகிறே னென்று அரிசைத்திரனாய் பிறத் தபன். இவன் அக்கினி யமிச மென்பது புராணசம்மதம்.

நீலவண்ணன்—(1)சனி,(2) விஷ்ணு.

நீலன்—(1) புதன் மரபில் அஜமீடன் இரண்டாம்புத்திரன். (2) இராஜ ரூபமாக காலத்திலே சுகதேவ னெடு புத்தஞ்செய்தவன். மாகிஷ் மதி புத்தரான். அக்கினிதேவன் அங்குந்து இவனது மனைவியை விரும்பிக் காலம்பார்த்துள்ளதனால் அக்கினியைச் சிறையிட்டு வைத்தவன். அக்கினி அநேக காலஞ் சிறையிலிருந்து மாயை

பால் ஜ்வாலா ரூபமாய்ப் புரங் சென்றான் [சைவபு] (3) அக் கினிக்குப்பிறந்த வாகரன். இவன் சுக்கிரீவன் சேனா வீரரினொரு வன் (4) செங்குட்டுவனுடைய ஏற் றரில். தலைவன் [சிலப்] [கு] நீலாங்கனை—மயூரகண்டன் மனைவி நீலாசலேசர்—திரு இந்திர நீலபருப் பதத்தில்கிவபெருமானுக்கு வழங்குந் திருநாமம்.

நீலாம்பரிபிடம்—சத்தி பீடங்கள் அறுபத்து நான்கனு னொன்று. இது நீலபர்வதத்திலுள்ளது.

நீலாம்பிகை—திரு இந்திர நீல பருப் பதத்திலே உமாதேவியாருக்கு வழங்குந் திருநாமம்.

நீலாயதாஹி—திருநாகைக் காரோ ணத்திலே உமாதேவியார் திரு நாமம்.

நீலி—(1) தூர்க்கை (2) சங்கமனென் னும் வணிகன் மனைவி. கோவலனைக் கொலைபுண்டிதற்கும்படி அவ னுடைய முற்பிறப்பிலே சபித்த வன்; [சிலப்] (3) பழையனா வணிகன் மனைவி; மணஞ்செய்த சிறிது காலத்திலேயே யிறத்த திருவாலக் காட்டிற் பேயாய்த் திரிந்து, தன்கணவன் அவ்வழி வரு மொருநாள் கன்னிக்கடையைக் குழந்தையாக வமைத்து இடுப்பிலெடுத்துக்கொண்டு அவ னையனுத, அவன் பேயென்றுணர் க்து விண்க்தோட, பேய் 'என்னைக் காட்டில் விட்டுச்செல்வது முறையோ' என்று பிண்டொடர் க்து சென்று அம்பலத்திலிருந்தா முன் வழக்கைக்கூற, அங்கிருந்த வேளாளர் 'நீலவன் மனைவியென்ற

ருச சாக்ஷியாது' என, "இக்குழந்தையைக் கீழேயித்தால் அது தந்தையை யுண்டைதப்பாரும்" என்று குழந்தையைவிட, அது "அப்பா" என்று அவனையணுக, உணிகன் "இது பேய்ச்செயல்" என, அங்கிருந்த வேளாளர் எழுபதின்மர் 'ஆயின்' நாங்கள் உனக்குப்பிணை. சிறிதுநேரம் அவ் உறைக்குட் சென்று பேசுவரு' என; அவன் மறுக்கமுடியாது உட்செல்லு; பேயுப்பின்புறமுடர்ந்த கதையைடைத்து அலுன்கொண்டு மறைந்தது; வேளாளர் நெடுநேரம் கழித்துக் கதவு திறக்கப்படாமையின் அதனைத் திறந்து கண்டு உணிகனுக்குப் பிணைப்பட்டமைக்காகத்தீர்ப்பாய்ந்து சத்தியங்காத்து நற்கதி யடைந்தார்கள். இதனை, "மாறுகொடி பழையணர் கீலி செய்த வஞ்சனையால் உணிகனுயிரிழப்பத் தாங்கள், கூறியசொல் பிழையாது துணிந்து செந்நீக்குழியிலெழு பதுபேரு முழுநிக் கங்கை, யாறணிசெஞ் சடைத் திருவா லங்காட்டப்ப ண்டமுற நிரிந்தாடு மடியின் கீழ்மெய்ப், பேறுபெறும் வேளாளர் பெருமை பெய்மாற் பிரித்தனலிட் டிவன வெணப் பேசலாமோ" எனும் திருத்தொண்டர் புராண வரலாற்றெழுஞ் சேக்கிழார் சுவாமிகள் புராணத்து, உமாபதிசிவாகாரியர் திருவாக்கானறிக.

நீறணித்தோன்—சிவன்; சர்வசம்மாதத்தில் உலகத்தினை நீருக்கி யாவும் உஜ்ஜீலிக்கும்படி அகநீற்றினைத் திருமேனியில் அணிவோன்.

து

ததற்கவண்ணன் — சிவபெருமான்; செற்றியிற் கண்ணையுடையவன் துவளா உவற்சி—தூலங்காரம். துளாசெயர்—நெய்தனிமமகளிர். துளையர்—நெய்தனிமமரங்கள்.

நா

தூல்—நாடகத் தமிழ் தூல்களிலொன்று. இது சிலப்பதிகார வரலாற்றியத்தக்கது. இத்தூல் இற்றுவிட்டது.

தூற்றைப்பது கலி—கடைச்சங்குத் தவரியற்றிய தூல்களிலொன்று தூற்றுவர்—(1) தூர்யோதனை முடிய கௌடவர் தூற்றுவர் (2) கடவுடவகாண் புதல்வர் தூற்றுவர் (3) உ

நெ

நெஞ்சுவிடுதலுது—சித்தாந்த சாஸ்திரம் பதினாண்டுகளுளொன்று; 27-ல் அழகியுடைய கலி வெண்டாசாக ஆன்மா பதியைக்கூடி அப்பலிக்கு முறையை விளக்கி உமாபதி சிவாகாரிய ரியற்றியது. நெடியோன் குன்றம்—திருவேங்கடமலை; இது தமிழ் வழங்கு நிலத்திற்கு உட்கொல்லையாகவுள்ளது நெடுங்கழுத்துப்பரணர்—புறநாணுறு பாடிய புலவர்களிலொருவர். செங்கண்மன்றம்—காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ள ஐவகை மன்றத்தினொன்று. பித்தேறினோர் நஞ்சுண்டோர் அரத்திண்டம். பெற்றோர் பேய்க்கோட்பட்டோராகிய இத்தகையினர் துன்பப்பொழிப்புறு [சிவப்] நெடுங்கிள்ளி—கொஞ்சு மூராத்

பாடப்பட்டவன்; ஆசிர உரைபுர
களை யாண்டவன்; சோழன் கலங்
கின்றி இவற்றை முற்றுகைசெய்த
பொழுது கோட்டை வாயிலை
யடைத்துக்கொண்டு உள்ளேயிரு
ந்து, கோபுரம் இழாவது தேற்றப்
பெற்றவன். காரியாற்றும் துஞ்சிய
நெடுங்கிள்ளியும் இவனே. [புறநா]
நெடுங்குளம்—ஒருநர். இது பாண்டிய
நாட்டிலுள்ளது. அக்காலத்தில்
மதுரைக்குச் செல்லும் வழியிலிருந்
தது [சிலப்]

நெடுங்குளையன்—ஒரு பாண்டியன்.
அதிய நெணுஞ் சிற்றரசனைக்
கால்கி உடனையிலிருக்கும் ஆயிர
வேலி அயிரார் புதழியூர் என
நிடங்கார் பொருது வென்றவன்;
இது சிலாசாதன பரிசோதகரால்
வெளியிடப்பட்ட குறிப்பு.

நெடுஞ்செழியன்—(1) மதுரையி
லிருந்த ஒரு பாண்டியன். இவன்
ஆராய்ச்சி யின்றிச் சிலம்பினியித்
தவ கோவலனைக் கொலைபுரிவித்து
கண்ணகிக்கு வழக்கிற் சேர்ந்து,
பழியை நீனைத்து உயிர்விடுத்த
வன். (2) தலையாலக் கானத்துச்
செருவென்ற நெடுஞ் செழியனை
எப்படிடான்; இவன்முன்னோர்
பெருமை மதுரையின் வளம்
வைப்பு இடம் வீர முதலியவற்
றைக் கூறுவது மதுரைக்காஞ்சி.
இவன் படைமேற் சென்றபோது
உருத்திய மனைவிக்கு, படைவெ
ன்று வினாவில் வருவானெனக்
கூறியது நெடுங்குளையன்.

நெடுஞ் செலவாதன்—விடச்சிலை
பொறித்த வேந்தனிற்கான்க.

நெடுங்குளையன்—இது பத்துப்பாட்

பத்துப்பாட்டு; இது 188 அடிகளை
புடையது; படைமேற் சென்ற
பாண்டியன் நெடுஞ் செழியனைப்
பிரித்து வருத்திய தலைவிக்கு அங்
வருத்தத்திற்கும்படி அவன்பகையை
வென்று வினாவில் வருவானெனக்
கூறியது, கொற்றவையைப் படை
வான் கூறியதாக அவனை நக்கீ
னார் பாடியது; இதில் ஐப்படு
கார்த்திகைமாதங்காணிய கூடிக்
காலத்தினியல்பையும், தனித்தி
ருக்கும் தலைவியினது வருத்
திற்குரியபடி படைவீட்டில் தலைவ
னிருக்கும் வண்ணத்தையும் வினா
கமாகக் கூறப்பட்டு.

நெடுந்தொகை காணுது—கடைச்சுவ
கப்புலவர்பாடிய தூல்களினென்று.

நெடுமாதநாயனார்—பாண்டி மன்னர்
லொருவர்; இவர் பிறப்பினால்
கூன் பெற்றவர். சமண சமயப்
பிரவேசஞ்செய்துள்ள பொழுது
இவர் மனைவியாராகிய மங்கை
யர்க்கரசியாரும் மந்திரியாராகிய
குலசிறை நாயனாரும் அந்தாங்க
சிவபக்தராய்த் திருஞானசம்பந்த
மூர்த்தி சுவாமிகளை வருவிப்ப,
அவர் எழுந்தருளியிருந்த திரு
மடத்தில் சமணர் தீரூட்ட, 'பைய
வே சென்று பாண்டியர்க்காகவே'
எனத் தேவராஜமாதச் சுரப்பினர்
புற்று வருத்தி, சுவாமிகள் அரு
மைத் திருக்கரத்தால் திருவெண்
ணி நிழல்பெற்றுச் சுரப்பினியும்
பிறவிக் கூறும் நீங்கியவர். அது
பாண்டியன் காயன்மாரிலொரு
வர். திருசெல்வேந்தில் போர்
செய்து வென்றார். "கிறை
கொண்ட சிந்தையா மென்கொன்றி

வென்ற சின்னத்தினை மொழிவார் மடி யார் மடி யென்” எனச் சொந்தர மூர்த்தி கவாமிகளாற் றுதிசெய்ய யப் பெற்றவர்.

நெடுமுடிக்கின்றி—சோழர் குலத்தா சரி லொருவன். இவன் தன்முன் னோர் தொன்றுதொட்டு நடத்தி வந்த இந்நிரலிழாவை நடத்தா தொழிந்தவன், இது காரணமாகக் காலிரிப்பும் பட்டினம் கடலாற் கொள்ளப்பட்டது. காரியாற்றிற் போர்செய்து, சேர பாண்டியர்களை வென்றவன்; கிள்ளிலவன், ‘மா வண்கின்றி, வடிவேற் கின்றி, வெண்வேற்கின்றி யெனவும்பெயர் பெறுவன் [மணி]

நெடுமபலிலியத்தனார் — பாண்டியன் பல்யாக சாலை முதுகுமீடப் பெரு வழுதியைப் பாடிய புலவர்களி லொருவன் [புறநா]

நெடுவேனாதன் — குன்றார் சிழார் மகனாற் பாடப்பெற்றவன் [புறநா] நெடுவேன்குன்றம்— திருச்செங்குந் றாலொளும் மலை; இது சோநாட்டி லுள்ளது.

நெட்டிமையார்—பாண்டியன் பல் யாகசாலை முதுகுமீடப் பெருவழு தியைப் பாடிய புலவர்களிலொரு வர்; இவர் பாட்டிற் பரிசுறியாறு வழிம்பலம்ப நின்ற பாண்டியனாற் செய்யப்பட்டதென்றார் [புறநா]

நெய்க்குறி—தேனையர் செய்த வைத் திய தால்களிலொன்று; இது மூத் திசு பரீகையையக் கூறும்.

நெய்தல்—ஐந்திலத் தொன்று, அது கடலும் கடல்சார்ந்த விடமும், கழிபுன் கழிக்கலாபுமாம்.

நெய்தற்றிலவன்—வருணன்.

நெய்தறிலத்திலவன்—சேர்ப்பன் நெய்தறிலத்தியாழ்—வினரி.

நெய்தறிலத்தார்—பாக்கம்.

நெய்தறிலப்பறை—பம்பை.

நெய்யுண்டாழ்வான்—ஹவணவ சிங் காசனாதிபதிகள் எழுபத்து நால் வரிலொருவர்.

நெ

நேசநாயனார்—காமபீலியென்னுந் திரு ப்பதியிலவாழ்கின்ற சாலியர்குலத் தில் திருவவதாரஞ்செய்த நேச நாயனா ரென்கிற திருநாமமும் மிகுந்த சிவநேசமும்கொண்டு, பா மசிவத்தினுடைய திருவடிமையி லாத சிந்தைபுடன் வாக்கினுல்பஞ் சாக்ஷர்த்தை ஒதுகின்ற செப்பை யுடையவராகி நல்ல உடையும் கீளுங் கோவணமும்செய்து சிவன டியார்களுக்கு வேண்டியவாறு நால் தோறுங்கொடுத்து அவர்களுடையபாதங்களைப்பணிந்து தொண்டு செட்டியும்சியமத் தில்வழுவாதிருந்து முத்தியடைந்தனர். ‘இல்லறத்த லிருந்தபடி சிவனடியார்களுக்குத் தொண்டிசெய்து முத்திபெற்றவர். சிவபக்தர்க ளாகிய அறுபான் மும்மைநாயன்மார்க்கரி லொருவர்.

நேய்—ஹனுமதஸ்தாபகரான இரு பத்து நான்கு தீர்த்தங்கரில் இரு பத்திரண்டாவது தீர்த்தங்கார்.

நேயிநாதம்—தொண்டை நாட்டில் கனத்தாரிற் பிறந்த குணவீர பண் டித ரொனும் ஆருகதாரற் செய்யப் பட்ட தொண்ணூற்றாறு வெண் பாக்களானாறு எழுத்துஞ்சொல்லு மாகிய பருதிகளைபுடையதொரு தட்டிலைக்கண் னால்.

கேமிபான்—திருமால் ; சக்திசத்த
புடையவன்.

கேமிபாயில்—உறையினின் தெற்கு
வாயிலிலுள்ள தோளர். இதில் தன்
மைத்துணனுக்குப் பகைவராகிய
ஒன்பது மன்னர்களைச் செங்குட்டு
வன் போர்செய்துவென்றான் [சில]
கேர்வான்—சித்திவாகன்.

நை

கையிசம்—ஒருவனம். இது பல
முனிவர்கள் பிரமனை யடுத்துத்
தவஞ்செய்தற்குரிய விடம் யா
தென வினவ, அவன் தருப்பைப்
புல்லினைச் சக்திரமாக வளைத்து
விடுத்து இது நின்றவிடமாமென,
முனிவர் அதன்பின்சென்று அது
தகவிய விடத்தேயிருந்து தவஞ்
செய்தனர். கேமி=சக்திரம். கேமி
சம்பந்தம் கையிசமெனப்பட்டது.

கையிசாரணியம்—ஒரு விஷ்ணு ஸ்த
லம் ; இது வடகாட்டிலுள்ளது.
கையாயிகர்—சித்துஞ் சடமுமாகிய
இரண்டுமே சித்தியப் பொருள்க
ளெனும் கௌதம கணாத மத
வாதிகள்.

கைரஞ்சாரகதி—பல்குணிகதி ; புத்த
கையக் கருகேயுள்ளது [முனி]

கைருதி—கிருதியிற்காணக.

கைஷதம்—(1) ஒருமலை (2) சிஷத
தேசத்துச்சரிதையுக் கூறுதல்.
வடமொழியில் சூரிமர்ஷகவியா
லும், தென்மொழியில் அநிவீர்
ராமபாண்டியனுலுஞ் செய்யப்பட்
டது. இதன் மொழி பெயர்ப்பை
யிசச் சிறத்ததென்பர். கைஷதம்
புலவர்க் கௌஷதமென்பது யறு
மொழி.

நொ

கொச்சி—ஒரு பிரபத்தம். அது மாற்
ருர்க் கெதிருன்றி கொச்சிப்பு
மாலைமுடித் தம் மதில் காக்குந்
திறங்குவது. மாற்றூர்க் கெதிரு
ன்றித் தம் மதில் காப்போர்க்கு
மாலை கொச்சியெனப்படும். [புறப்
பொருள் வெண்பா மாலை.]

கொச்சி சியமங்கிழார்—புறநானூறு
பாடிய புலவரிலொருவர் ; இவர்
வேளாளர். [வன்.

கொய்யைப்புகிப்பவன்—கணாத முனி

நோ

கோயணுகாவதி—ஒருவைத்தியநூல்
இதுதேனாயார்தெய்யப்பட்டது.
கோய்முகன்—சனி.

ப

பஹ்னரி—வடிம்பலம்ப நீன்ற பாண்
டியனா லுண்டாக்கப் பட்டதோ
ராத. “ இது. குமரியாற்றிற்குத்
தெற்கேயுள்ளது. இது தலைசெங்க
மிருந்த நாளில் கவிபாக்கேதிரினார்
எழுவர் பாண்டியருள், ஒருவன் சய
மா கோத்தியாலாகிய சிலத்தரு திரு
விற்பாண்டியன் தொல்காப்பியம்
புலம்படுத்திரியும்காலத்தில், அவர்
நாட்டுத் தென்பாலி முகத்திற்கு
வடவெல்லையாகிய இவ்வாற்றா
கும், குமரியென்னும் யாற்றிற்குமு
இடையே எழுதாற்றக் காட்சி
வாதம், இவற்றின்நீர்மலிவானென
வமைத்த ஏழ்தெங்க ராமம், ஏழ்
மதுரைசாமி, ஏழ் முன்பாலை
சாமம், ஏழ் பின்பாலை சாமம், ஏழ்
குந்து சாமம், ஏழ் குண்டானா.

நாமும், எழ்துறும்பின நாமென் னும் இந்த நாற்பத்தொன்பது நாமும், குமரி கொல்ல முதலிய பன்மில் நாமும் காமும் நதிரும் பதிரும் தடரீர்க்குமரி வடபெருங் கோட்டின் காமும் கடல் கொண் டழிந்தபோது தலைசங்கமிருந்த தென்மதுரையும் அவற்றோட்டிற் கது" எனச் சிலப்பதிகார வுரையா ணுணரப்படும்.

பகவந்தன்—நாகாசுரன்மகன்.

பகவந்தேவ—கிருஷ்ண மூர்த்தி அர்ச்சுனனுக்குப் பிறந்த பிள்ளை. இது பாரதயுத்தகாலத் தில், அர்ச்சுனன் இருபக்கத்தவர் சைனியங்களிலும் விளங்கிய பந் துக்களையும் சகோதரர்களையும் ஆசிரியர் முதலானவையும் பார்த் துக் கருணாபமாய் மிக்க விரகதி யடைந்து விவிலையும் அம்பையும் எறிந்துவிட்டுப் போர்புரிய விரும் பானாயிருக்கக் கண்ட கிருஷ்ண மூர்த்தி அர்ச்சுனனை நோக்கிச் சூய தர்ம பரிபாலனஞ் செய்வது தோஷமாகாது என்று போதித்து, உத்துவ ஞானோபதேசஞ் செய்து தேற்றினர். அவனுபதேச வாக்கி யவர்களே பகவந்தேவ யெனப் பழம். அவனுபதேசத்தால் ஆத்மா யுக்குப் பாத்திய பாதகத்துவவக ரில்லை பெண்பதை அர்ச்சுனனு ணர்த்து, கிருபா சோகங்களுக்கு மூலவகனான அகங்கார மமகா உவகளை விடுத்து உலோகமாகத் திறஞ்ச் காணமான சுயதர்மத் தை விடாமல் அவயம்பித்தனன். இன்னதற்கு அத்துவிதபாஷியம் எவகாசாரியாராலும், சைவபாஷி

யம் நிலகண்ட சிவாசாரியரா லும், விசிஷ்டாந்தை பாஷியம் இராமாநுஜாசாரியாராலும், தவைத வைணவ பாஷியம் மத்துவாசாரிய ராலுஞ் செய்கப்பட்டன. இது பார தத்திற்சேர்ந்துள்ள துலென்றும், அன்று; பிறாற்செய்து இடையே சேர்க்கப்பட்டதென்றும், மாறு படக்கூறுவாரு முளர். இன்னல் ஐரோப்பிய பண்டிதர்களாலும், ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப் பட்டி வழங்குகிறது.

பகழிக்கத்தர்—ஒரு செவருத்தப்புவ வர். கிருச்செந்தர் முருகன் பிள னைத்தமிழ் முதலியன இயற்றிய வர். விசேஷத்த கல்வியும் பத்திய முடையவனான தெரியவருகிறது பகன்—(1) துவாதசாதித்தரிவொரு வன்; தசையாக த்வம்சத்தில் வீர பத்திரக் கடவுளால் கண்ணைப் பறிக்கப்பட்டவன் (2) பிருந்தா வனத்தில் கம்சன் கட்டையால் கண்ணைக் கொல்ல முயன்று, கண்ணைக் கொல்லப்பட்டிருந்த வன். இவன் கொஞ் வடிவின் னான இராணன் - (3) ஏகசக்கிர புரத்தி விருந்த வேதியருக்குத் துன்பு செய்துவந்த ஒரு சாக்ஷ ணன்; அவவேதியர் சீயமனப்படி நானொன்றுக்கு ஒரு வண்டி சாத மும் இரண்டு ஏருமையும் ஒரு அந் தண்சிறுவனோடும் அவனுக்கு இரையாகக் கொடுத்து வருகையி ல், அக்கிரகாரத்தில் பாண்டவர் தங்கியிருந்த வீட்டுக்கான் முறை வர, வீமனே அவனுடையதிகைக் கொண்டு சென்று அவனுடையப் புசித்து அவனோடு மற்போர் புரி

கொண்டுநித்தனன். பத்
யிர யானை பலமுன்ன ஏழு சம
விரிவொருவன். (4) யது மாயிற்
ககுகன் மூத்தருமான்.

பகோதன்—இங்கொரு மாயினன்;
திலீபன் புத்திரன்; இவன் சக
ரன் புதல்வருந் தன் பாட்டன்
மாருமாயிய அறுபதினாயிரவர் கபி
லா சாபத்தால், கதியடையாது
பாதலத்திற் சாம்பராய்க் கிடப்
பதுணர்ந்து ஆகாய கவகையை
நோக்கிக் கடுந்தவஞ்செய்து, கவ
கையைத் தரிசித்து, கவகையின்
வேகத்தைத் தாவரும்படி. சிவ
பிரானை நோக்கித் தவஞ்செய்து
அவவிறைவனருள் பெற்று, கவ
கையை உருவிக்கையில் சிவபிரான்
சடையிற்கவ்கையடங்கிவிட, மீண்
டுஞ் சிவபெருமானை நோக்கித்
தவஞ்செய்து சிறிது பூமியில் உய்
பெற்றுப் பாதலத்திலிருந்த பிரி
என்பினை நனைப்பித்து முத்தியிற்
கூட்டியவன். இவனாற் கொண்டி
வரப்பட்ட காரணத்தால் கவகை
பாகோதி எனப்பெற்றது. இவன்
கவகையைக் கொணர்ந்த அரு
மையைக் கருதிப் “பகோதப்பிரயத்
தினம்” எனவும் வழங்கலாயிற்று.

பருகவன்—புதன் மாயில் சுத்புவன்
புத்திரன். இவன் பருகந்தனென்
றுஞ் சொல்லப்படுவன்.

பருசருதியசகமம்—ஐந்துருகம் மூன்
றனுள்ளென்று [மணி]

பருதன்—புரஞ்சயன் மகன்.

பருநாசுவன்—கண்ணனாகல் முத்தி
பெற்றவன்.

பருநி—உத்தரனபாதன் முதலான
உத்தமனுடைய மனைவி.

பக்குடுக்கை நன்கணியார் — புற
நாணுறு பாடிய புலவரிலொருவர்.
பகீஸ்வரமுனிவன் — ஸ்ரீராப்தி
முனிவன் [கருடனாயிருக்க வேண்
டும்.] இவன் சுதன்மனெனும் அரசு
னிடஞ் சென்று ஓரமுதிய பெண்
வேண்டுமென, அவன் தனக்குட
பதினமூன்றுபுத்திரிகளிருப்பினும்
பகிசுருபத்திற்காக வேண்டா மெ
லிற் சபிப்ப ஒன்றுகருதி, என்
புத்திரிகளில் உம்மை விரும்பிய
வளைக் கொடுப்பேனென, இவன்
தீவலிய ருபத்துடன் அத்தப்புரு,
சென்று யாவரையும் மோகிப்பித்து
மணம் புரிந்தவன் [சைவபு]

பககயசசெல்வி — திருமழிசைராழ்
வாரை வளர்த்த திருவாளனென்
னுப் பிரம்பறுப்பான் மனைவி.

பககாசுவன்—தூறு புத்திரர்களையும்
தூறு புத்திரிகளையும் பெற்ற ஓரசு
சன்—இவன் இந்திரன்பாற் பெற்ற
வரத்தினால் பெண்டிடிவவகொண்ட
வன்.

பகபதி—(1) சிவன் (2) அஷ்டமூர
த்திகளிலொருவர்.

பகபதிகாயகி—திருப்பாருரில் உமா
தேவியார் திருநாமம்.

பகபதிகாயகேசர்—திருசைக்கார்பல
ளியில் சிவபிரானுக்கு வழங்குந்
திருநாமம்.

பகபதிகாயனார்—வெய்யநூலிலிருந்
தொருவரைசுவர். ஆசமம் வாசித்து
வருவதைக் கேட்டுக் கொண்டிரு
ந்து, அதிலே சிவபெருமான் விஷ
பாணஞ் செய்தானென சொல்லக்
கேட்டு, மூச்சித்துக் கீழேவிழ,
சிவபெருமான் இடபாருடாய்க்
காஷிபுனித்து, அஞ்சாதெ பெண

அங் கோது, விஷத்தையுமிழ்
வென, பெருமான் “அதனையுமிழ்
ந்தால் உலையுழியும்” என்று திரு
வாய்மலர்ந்து திருமழவிலிருத்திக்
கொள்ளப்பட்டவர் [வசவு]

பசுபதீசர்—(1) திரு ஆலூர் (2) திரு
க்கருவூர் (3) திருப்பந்தணைக்
கார் இத்தனையுத்திரங்கனிலே விவ
பெருமானுக்குற்ற திருகாமம்.

பஹுமான்—(1) சாத்துவதன்மகள்
(2) அத்தகன் ஜெஷ்புத்திரன்,
இவர் இருவரும் பதுமாயினர்.

பஹு—யதுமாயிற் சாத்த யதன் புத
திரர் இவருவார்.

பஞ்சகொடர்—சாரல்வதம் கன்னி
யாரும் இம் மிதிலம் கெளடம் உத்
சல மென்னும் இவ்வைந்து தேசத்
துப் பிராமணர்கள்.

பஞ்சசபை—ஐந்துசபைகள் : இவை
திருவாலங்காடு சிதம்பரம் மதுரை
திருச்செவ்வேலி திருக்குற்றாலமெ
னும் பஞ்சசேஷத்திரங்கனில் கடாச
சப்பெருமான் கடித்தருளிய இரத்
தினையை பொற்சபை வெள்ளி
சபை தாமிரசபை சித்திரசபைகள்
இவ்விதயத்தை “குடநிசை யத
நின் மருவுகுற் றுலக கோதறு
சித்திர சபையாய், குற்றவில்குண
க்கிற் பகழையநூர் மற்றல் குலாவ
ரத்தினமன் நென்பர், அடல்
விடைப் பாக செவ்வையம் புதியி
லம்பலர் தாமிர சபையாய், ஆல
வாய் மதுரை வெள்ளியம் பலமே
யணிதில்லாசெம்பொனும் பலமே”
எனவரும் இரட்டைடர் தில்லிக்
கலையகசெய்யுளானதிக.

பஞ்சசேஷன்—மண்மதன் ஐந்துமல
ர்ப்பாணங்களைபுகுடபுணர், பஞ்ச

பாணத்திற்கான்க.

பஞ்சவிவன்— மிதில மன்ன குள
ஜனகனுக்கு குரோடுப தேசம்புரிச்
தவன்.

பஞ்சசீலம்—கொல்லாமை கன்ன
ன்னாமை பொய்யாமை காமமி
ன்மை கன்னாமை. இதுபெணத்தர்
எட்டு முண்டு

பஞ்சகுடை—காரதருக்கு மாதரிய
ற்கை இத்தகைத்தெனகென்று விள
க்கிய ஓரப்பாச.

பஞ்சஜனன்—(1) திதிமாயிற் சம்
மலாதன் புத்திரன் (2) அவந்தி
யிலே கண்ணன் பலராமனுடன்
வித்யாப்பியாசஞ் செய்த குருவா
சிய சாந்திபருக்குக் குருகாணிக்ளை
யாக யாதுவேண்டு மெனக்கேட்ட
பொழுது, அவர்தம் மனைவியிடம்
யோசித்து, பிரபாச தீர்த்தத்திலே
சின்னமுண்ணேழுதலையாற்றுகொ
ள்ளப்பெற்ற தம் புதல்வனைபுயிர்ப்
பித்துத்தருசெவ்வை, கண்ணன் தன்
அண்ணனுடன் தேரேறிக் கடலிற்
சென்று கலக்கி அங்கே பஞ்ச
ஜனன் விழுக்கின மையின் அவ
னைக் கொன்று பிண்ணையை புயிர்ப்
பித்துக் கொடுத்தான். இப்பஞ்ச
ஜனன் கழுத்தெனும்பே பாஞ்ச
ஜன்யமென்னும் விஷ்ணுவின்சங்க
மெனப்படும்.

பஞ்சதிராவிடர்—தெனுக்கர் திராவி
டர்களிடம் மகாராஷ்டிரக் கடர்ச
சரஜென்னும் இவ்வைந்து பாணை
யானருமே பஞ்சதிராவிடர்.

பஞ்சபாணங்கள்—மண்மதன் கரும்பு
விலவிற் குருதித்துக் காமமுட்ட
வெய்யும் ஐந்து மண்க்களைகள் ;
அவை : தலவை மா அசோகு

முல்லை நெல்வெளியும், அவை முறையே சுப்பிரயோகம் விப்பிரயோகம் சோகம் மோகம் மாணமெனும் அவத்தைகளைச் செய்யும். இதனை, “வனசஞ் சூத மசோரு முல்லை, நீலமெனமதன் பெய்களை யைந்தே”, “சுப்பிரயோகம் விப்பிரயோகம், சோகம் மோகம் மாணமும் தோற்றம், அவைதாம், சுப்பிரயோகஞ் சொல்லுநிலையும், விப்பிரயோகம் வெய்துயிர்த்திரங்கல், சோகம் வெதப்புத் துய்ப்பன தெவிட்டலும், மோக மழுங்கலும் மொழிபல பிதற்றலும், மாணமயர்ப்பும் மயக்கமுஞ் செய்யும்” — எனவருவதனாலாக. அப்பாணங்களை “கொஞ்சி வரவித்த நீன்குதங்கொங்கையினில், துஞ்சும் விழியி வச்சாகமாம்—வஞ்சியர்தஞ், சென்னியிலே முல்லை நிகழ்வே மல்குவினே, பெண்ணவே செய்யுதியல்பாம்.” இம்முறையாக வெய்வனென துல்கள் கடறும்.

பஞ்சபாண்டவர்—பாண்டி மன்னனுடைய ஐம்புதல்வர். பாண்டி தன் மனைவியைப் புணரப்படா தென்றும், தவறிப்புணர்த்தால் உடனே யிறப்பானென்றும் சாபம் வந்தமையால், பாண்டி வருத்தி நிற்கையில், அவன் மனைவி குந்தி, தான் இளமைப்பருவத்தே துர்வாசமுனிவருக்குப் பணிபுரிந்து அவரானால் யமன் வாயு இந்திரன் அசுவினி தேவர் இவர்கள் திருவருளால் சந்தையுண்டி செய்து கொள்ள வரம் பெற்றுள்ளதை புணர்த்தி அவனைக்கனிப்பித்த, அவன் கிருப்பேற்ற, இயமனும் தருமனையும்,

வாயுவாகி பீமனையும், இந்திரனால் அர்ச்சனையையும் தான் பெற்று, அசுவினி தேவர் மந்திரத்தைத் தன் இனியானாகிய மாத்திரா தேவிக் குபதேசித்து அவளிடம் கருவ சுக தேவர்களையும் பெற்றான். இவர்களே பஞ்சபாண்டவர்கள். இவர்களுக்கு முத்தோனாகிய கீர்ணன் குந்தியிடம் சூரியனருளால் அபகுது கன்னிப்பருவத்திலேயே உதித்தவன். அவன் ஜேஷ்டமேஷன்பதைப்பாண்டவர்கள் அறியார்கள். பஞ்சபாரதியம்—காரதன் செய்ததோரிசைத் தமிழ்தூல். இஃகிறந்த தென்றூர் அடியார்த்து கல்வார. பஞ்சமரபு—அறிவனாற்செய்த இசைத் தமிழ் துல்களிலொன்று. இது சிலப்பதிகாரத்திலே மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது.

பஞ்சலிங்கம்—பிருதிவி அப்பு தேயவாயு ஆகாயமெனப்படும் பஞ்சபூதங்களால் தனித்தனி ஆக்கப்பட்டு வினங்குஞ் செவிலிங்கங்கள். இவை முறையே காஞ்சி திருவானைக்கா திருவண்ணாமலை சிகாஸத்தி சிதம்பரமென்னும் சேஷத்திரங்குளின. இதனை, “கடல் விட நகர்த்த காசினி லிங்கம் காஞ்சிமா நகருறை லிங்கம் - காவிரி வடபால் வருநிரு வானைக் காவிரி கப்பலில் கங்கதாம், உடநிசையண்ணு மலைமீறி லிங்கம் வன்னியின் வடிவகா ளத்தி - வாயுலிங் கமதாஞ் சிதம்பர லிங்க மால்லா காயலில் கங்கதாம்” எனவரும் இரட்டைப்படிவம் வாக்ரானதிக பஞ்சவகை—இராமன் வனவாசஞ்செய்கையில், சேஷநாமினி தீர்த்தில் ஆடு

ரமம் அவைத் துக் கொண்டுருந்த
விடம். ஒத்து சூழையங்கள் கூடி
நிற்கும். இராவணன் சிதையை
அபகரித்துச் சென்றான்.

பஞ்சவை—சந்திர சூழித்திய காக
சுஷித்திர தாரகைகள். இவர்களை
ஜ்யோதிஷக் கொண்பர் [சுவை]
பஞ்சவிண் நாள்—திருமுக்கேசைத்
திற் சிவபெருமானுக்கு வழங்குந்
திருநாமம்.

பஞ்சவிம்சதி மூர்த்தங்கள்—இருபத்
தைந்து விவரமூர்த்தங்கள். அவை
லிங்கம் - சகாசனம் - உமேசம் -
கலியாணசுந்தரம் - அர்த்தநாரீச
வரம் - சோமாஸ்கந்தம் - சக்கிரப்
பிரதானம் - திரிமூர்த்தம் - தேச
வார்த்தம்-தஷதினமூர்த்தம்-பிசுரா
டனம் - கங்காசம் - காமசம்மா
ரம் - காலாசி - ஜலந்தாராசி - திரி
புரம்மாரம் - சரபம்-லேகண்டம்-
திரிபாதம் - ஏகபாதம் - வைரகம்-
ருஷ்பாலம் - சந்திரசேகரம் -
நட்சாஜம் - கங்காதர மெனப்படு
மூர்த்தங்கள். இவை அஷ்டாஷ்ட
மூர்த்தங்களெனப்படு விவரமூர்த்
தங்களி லடக்கியன. சிவபராக்ர
மத்திற்காண்க.

பஞ்சாசிரியர்—இயலாசிரியன் - ஆட
லாசிரியன் - யாழாசிரியன் - இசை
யாசிரியன் - குழலோன் அல்லது
தண்ணுமைபேரன். இவர் பாத
தாலாசிரியர்கள்.

பஞ்சாப்சாரம்—ஒருநாமம். இதுதண்
டகாரணியத்திலே மந்தகர்ணகுற்
செய்யப்பட்டது.

பஞ்சினுமொல்லடியம்மை—திருகாரு
ரில் கூடாதேவியாருக்கு வழங்குந்
திருநாமம்.

பஞ்சாசுப்புவன்—இவர் தொண்
டைமண்டலத்திலே, பொற்குத்
தூரிலே யவதரித்து, கொறுக்கி
சுத்தால் தமிழ்கலை முழுதும் பயி
ன்று, தெய்வீகம் விளங்கிய நல்
வாக்கினாப்பெற்று, இல்லறவாழ்க
கையிலே இருக்கு காளில், அந்
நாட்டிலுள்ள வல்ல நகரத்தை
யடைந்து, காணத்தியுபதி பெண்ப
வரைக்கண்டி, “பெற்றா னொரு
பிள்ளை பெண்மனை யாட்டியப் பின்
னோக்குப்பால், பற்றாது கஞ்சிருடி
க்குத் தாமல்ல பாவிசக்க, சிற்றரு
மில்லையிங் வெல்லா வருத்தமுந்
தீரவொரு, கற்றா தரவல்ல யாவ
ல்ல மாரகர்க் காணத்தியே.” என்
னுந் செய்யுண்ப்பாடி அவரால்.
சில பாற்பசு வளிக்கப்பெற்றனர்.
அன்றியும், மாவண்ணீரிலே மிக்க
பிடிவாரியிருந்த கண்டாரிமுதலியார்
குமாரராகிய கறுப்ப முதலியா
ரொன்றும் ஒருவேளாண் வேண்டு
கோளின்படி, தொண்டைமண்
டல சதகமென்றும் ஒரு பிரபந்
ததைப்பாடி, அரங்கேற்றி, அவ
ரால் வேண்டிய திரவியங்கள்
அளிக்கப்பெற்றனமேயென்றி, பல்
லக்குஞ் சமக்கப்பெற்று அவவு
வகைமே லீட்டினால், “காவை
வென் றிகுத் தூரி கண்மணிக்
கறுப்ப னென்னு, மாவவயம் பதி
யான் இருண்டை மண்டல சத
கங் கேட்டி, எவ்வந் துழந்து
மெசை நவசிதி பெயழிந்து கண்
சூப், பூவுல செங்கும் பெய்றப்
புகழ்நிலைநிறத்தினுனே” எனவும்,
“தூர்கறுப்பு மில்லாத தொண்டை
கை என்னுட்டி ஸூசித வேலைச,

சீர்துறப்பொன் தில்லாத கத்தாரி
மன்னனருள் சேவைய் பரர்மே,
லார்குறுப்ப னென்று சொல்லி
யழைத்தாறு காமவனை யன்பி
னாலே, பேர்குறுப்ப னிறஞ்சுவப்
பன் சீர்த்தியினால் வெருப்பனை
னப் பேச லோமே” எனவும்,
“எல்லப்ப னம்மையப்பன் தரு
திருவேல் கடனாத னெழிந்தி ரா
மன், வல்லக்கொண் டையன்மா
தை வேங்கடே சுரன்போல
வாரிசை செய்தே, செல்வத்தம்
பியருடனே கத்தாரி மகன்குறுப்
பன் நெருவி திக்கே, பல்லக்குத்
தான் சுமந்தா னதுமக்கோ ராயி
ரம்பொன் பரிசு தானே.” என
வும் வழங்குஞ் செய்யுண் முதலிய
வற்றாற்புகழ்ந்துமிகுந்திருந்தனர்
பின்பு, தென்னாட்டையடைந்து
இராகுநாத சேதுபதியைக் கண்டு,
“மூவேர் துவமுற்றுச் சவகமும்
போய்ய்பதின் மூன்றொடிகு, கோ
வேர் தருமற்று மற்றொரு வேர்
தன் கொடைபு மற்றுப், பாடுவர்
தர் காற்றி லிலவம் பஞ்சாகப் பறக்
கையிலே, தேவேந்தர தாருவொத்
தாய்ரகு நாத செயதுககனை.”
என்னுஞ் செய்யுளைப்பாடி சில
பரிசுபெற்று, பல்லக்கு முதலிய
விருதுகளுடன் மதுரையையடை
ந்தபொழுது, அங்காட்டை யாண்
டிருந்த திருமலைநாயகர் இவரது
ஆவாரத்தைக் கோங்கிக்கொடுக்கப்
பெரிசெய்திலே அடைத்துவைக்க,
அத்தருணத்து, “காட்டித் திறந்த
திருமலை யாதுங்கு காசாரிகர், காட்
டில் யானத்திற் திரிந்தாழ் லாமத்
சுணத்தபிழிந்தேன், காட்டித் திறந்த

படிக்காது நென்னுமொர் பைங்
கிளியைப், காட்டி வடைத்துவைத்
தாயினா தாவென்று காட்டித்தே.”
என்னுஞ் செய்யுளைப்பாடி, அலகா
செப்பித்தி, பரிசுபெற்றுத் தங்கி
யிருந்தனர்.

அதன்பின்பு, காயற்பட்டணத்
தை யடைந்து, “காய்த்தி செவ்
தது குரிய கார்தி கவலியிலே,
தோய்ந்து செவத்தது மின்னா
நெடுங்குண்க டொல்பலதூல், ஆய்
ந்து செவத்தது பாவாணர் நெஞ்ச
மனுதினமும், ஈத்து செவத்தது
மால்சீதக் காதி யிருகாமே.” என
வும், “தேட்டாளன் காயற் துறை
சீதக் காதி சிறந்தவசை, காட்டான்
புகழ்க்கம்ப காட்டியவைத் தான்
புகழநாவலரை, ஒட்டாண்டியாக்கி
யவர்கடம் வரலி லொருபிடிமண்,
போட்டா னவனு மொளித்தான்
சமாதிக் குழிபுகுந்தே.” எனவும்
வழங்குஞ் செய்யுண் முதலியவற்
ருல், சீதக்காதிபைப்புகழ்ந்து, டீக்
வயர்ந்த வரை மோதிர முதலிய
பரிசுபெற்று, திருச்சென்னைய
டைந்து, முருகக்கடவுளைத் தரி
சித்து, “முற்கரை யப்பணா யேற
விட்டாட்கொண் முதல்வருன்னக்,
கற்கரைக் கும்படி போதித் திகெ
கரு ணைக்கடலைச், சிப்பரைக் குட்
டியை பெககெக்குந் தித்திக்குந்
செய்கறும்பின், சர்க்கரைக் கட்டி
யைக் கண்டிடென்சென் துரெணு
நானத்திலே.” என்பது முதல் ப
செய்யுட்களாற்றாதித்து, மற்றுத்
தலங்களை வணங்கி, புள்ளிருக்கு
வேருணாயணபுந்து, வைத்திகா
ரையும், வைத்தியாயிதழைக்கணு

புர்தரிசித்து, அக்குளிர் அன்பர்
கன் வேண்டுகோலின்படி ஒருகலம்
பகத்தைபருளிச் செய்து சந்தியி
லாங்கெற்றி வந்திருந்தனர்.

இன்னுட் சென்றபின் திருவா
வதிதுறையை யடைந்து துறவு
பூண்டி சிதம்பரத்தையடைந்து,
சபரநாயகனாயும் சிவகாபியம்மை
யையுந் தரிசித்து, “பொல்லாத
மூர்க்கருக் கெத்தனை தான்புத்தி
போதிக்கிலும், எல்லார்க்குண்
டான குணம்வருமோரு ராத்திரி
யிற், சல்லாப் புடைவை குளிர்நாங்
குமோகநிச் சந்தைதணிற், செல்
லாப் பணஞ்செல்லு மோதில்லை
வாழுஞ் சிதம்பரனே.” எனவும்,
“வேல்கொடுத்தாய்திருச செந்து
ர்க் கம்பியின் மீது வைக்கக்
கால்கொடுத்தாய்கின் மணவாள
னுக்குக் கவுணியார்க்குப், பால்கொ
டுத் தாய்மத வேளுக்குமாவர் பயப்
படச்செங், கோல்கொடுத்தாயன்
னை யேயெனக் கெதுங் கொடுத்தி
லையே.” எனவர் துதித்து, அத்
தலத்திலேயே லக்கை வேண்டு
மென்னும் அவாமேலீட்டினால்,
ஒரு திருமடம்வருத்து, அதிலிரு
ந்துகொண்டு, ஆலயத்தையடை
ந்து சபரநாயகரைத் தரிசிக்கும்
பொழுது, அக்கடவுள் தினந்தோ
றும் புஞ்சாநாடபபதியில் பொற்
காக ஐந்து வைத்தருளப்பெற்று,
அது காரணமாகப் படக்காசப்
புலவனாவும், படிக்காசத் தம்
பிரானினையும் பெயர் வழங்கு
வனவனாரியாகக் சிலகாலம் நன்
மாணுக்கர்களுக்கு னானோபதேசம்
பாலித்து வீற்றிருந்து, சில தோத்

திரப் பிரபந்தங்களையும் அருளிச்
செய்து, அக்கடவுளுக்குடைய திரு
வடிழ்வையடைந்தனர். இவ்வாற்
செய்யப்பட்டது புன்னிருக்கு வே
ளுக்குக் கலம்பக முதுவியை.

பட்டி—சந்திரசுருமன் மகன். வீக்
சிரமார்க்கன் தம்பியும் மந்திரியு
மானவன்.

பட்டினத்தடிசன்—இவர் பட்டினத்
துப் பிள்ளையா ரென்றுஞ் சொல்
லப்பட்டவர். இவர் காவிரிப்பூம்
பட்டினத்திலே வேணாண்குலத்
திலே திருவவதாரஞ் செய்தவர்.
சிலர் வணிகரென்பர், அக்கடற்று
‘பிள்ளையார்’ எனப் பெரிதும்
வழங்கலின் சீலனாது. திருவெண்
காட்டில் சிவபெருமான்பால் அன்
புமிக்கவராகலின் திருவெண்காட்
ட்டிகளெனப்பட்டனர். இவர்மரக்
கல வாணிகத்தாற்பெரும்பொருள்
படைத்துக் குபேரனைப் போல
வாழ்ந்தவர். சிவகலையம்மையானா
மணந்து இல்லறமேற் கொண்டு
பல்லறங்களும் வழவின்றி நடத்
தியவர். அக்காலத்தில் வறுமை
மேலீட்டினாற் பொருளுதவியின்றி
வருந்திய ஆதிசைவசொருவர் சிவ
பெருமானைப் பிரார்த்தித்துவேண்
ட, சிவபெருமான் மானிடபுரு
வேற்றுச் சென்று, “என்னை உன்
பிள்ளையாகக் கொண்டு விற்பப்
பொருள்பெற்று உன் வறுமை
யைத்தீர்த்துக்கொள்க” என, ஆதி
சைவர் அவமனமேமருதவாணனைப்
பட்டினத்தடிசன்பால் விசேஷத்து
பெரு சிதி பெற்று மகிழ்வுற்றுச்
சென்றனர்.

பட்டினத்தடிசன் அன்று முதுவல்

மருதவாணனாத்தம் அரிய மகனென்கருதி, தம் வந்ததக நுறை யைப்பயிற்றி மாக்கவலியாபாரத்தி லுணுப்பிப் பொருளினினைப் பெருக்கி வருகையில், ஒருமுறை அவர் மாக்கலத்திற் கொண்டு போன பொருள்களை யெல்லாம் விலை செல்த பெருகிதியை ஒரு நிலிலே சிலாலயத்திருப்பணியும் தருமமு மாகச்செலவிட்டுத் திரும்புகையில், எருமுட்டையும் அவனும் மாக்கல சிறைய ஏற்றிக்கொண்டு ஊரையடைந்து பொக்கிஷத்திற் சேர்த்து விட்டுப் “பொன்மணல் அவலி னும், மாணிக்கம் முட்டையினுஞ் செறிந்துன.” என்று, அதனைப் பிரித்தெடுத்துக் காட்டினர். அவருடன் மாக்கலத்தில் வந்தார்களர் அடிகளிடம் போய் இவர் பித்த ராயினுனென, அடிகள் அவரை நூறையிவிட்டுச் சித்தப்பிரமை கொண்டனரெனச் சில மெய்க் காப்பாளையாயர்த்தினர் சிறிது பின்னர் அவரைக்காணச் சென்ற பொழுது மருதவாணர் மறைந்து விட்டதால், பெரிதும் ஆருலித் துத் தம்மனைவியிடம் சென்ற பொழுது, சிலசிலையம்மையார் ஒரு சிறு பெட்டியை இது நம்மகன் உம்பிடல் கொடுக்கும்படி தந்தா டிரைக்களிப்புடன் பெற்றுத் திறந்து பார்த்தையில், அதனுள் “கா தற்ற ஐசியம் வாராது காணு வகடையுதிக்கே” என்றெழுதிய தொரு சிட்டிம், ஒரு காத்தற ஐசியம் வைத்திருக்கக்கண்டி, பரிபாகஞானமுற்றும் அமைப்பெற் ற, தம்நாவார் ஞானகணம்பையை

கோத்தி “சின்னவய் கைவடிவது. யான் இனித் துறப்பேற்றியினும் கணமும் உன்னைப் பிரியேன்” என்று ஒரு வகைப்பற்ற மின்றிப் புறஞ்சென்ற ஆவ்வாக்குச் சில யோகத்திலிருந்தும் பன அற்புதப் பாடல்களைப்பாடியும் விளக்கினர் பசுவந்தபோது இருகையேற்றாக் கிடைத்தது நுகர்ந்தும், குடியிருந்த மனைக்குக் கொள்ளைவப்போ மென்றும், வந்தினர். அவரினத் தவர் இசெய்யல்களால் பெரிதும் காணடைதல் கண்ட அடிகள் தமக்கை “இவனரிற்பியினு நலமே” என்று விஷங்கலந்த ஒட்டப்பஞ் சமைத்து இவருண்ணக் கொடுப் பித்தனர். அதனை வாங்கிய அடிகள் “தன்வினை தன்னைசெலும் ஒட்டப்பம் விட்டடைச்சகிம்” என்று அவ்விடமுறப்பிற் செருக, அது எவ்வாறணப்பினும் அணையாது அவ்விட முதல் அந்நகர லீடுகள் பலவற்றையு மெரித்தொழிந்தது. “குடியிருந்த மனைக்குக் கொள்ளை வப்போம்” என்று சொல்லிக் கொண்டு அங்கேயே வந்திருந்து தமது தாயார் இறந்தபொழுது மயானத்தையடைந்து மணம்பருந்திப் பத்துப்பாடல்கள் கூறி வாழைத்தண்டினுந் கொள்ளைவைத்து “யானுபிட்டநீ மூங்கு மூங்கலே” எனத்தகனஞ் செய்தனர்.

திரவிடைமருதாரில் தம்பால் அன்பு கொண்டிருந்தானொரு டேன் சன்னிபாதத்தா விறக்க, அவன் மனைவி தாய் மாமி முதலினார் வருத்தக்கண்டி அவனை புயிப்பெற அடைகொடுத்தனர்.

அடிகள் வடபுலஞ்சென்று கோ
காணமுதலியன் பணிந்து நகரு
த்த திடுமுதலியாட்டில் பத்திரிகரி
மன்னனுடைய இராச்சியத்துள்ள
ஆலயத்தில் ஒரு விராயகர் முன்
னர் நிஷ்டையிலிருக்கையில், அவ்
நூரிலிருந்த சில கன்வர் மன்னன்
மானிகையில் அரும்பெருந் திரா
யங்களைத் திருமுக்கொண்டு வரு
வோர், தம் ரீயமனப்படி விரியே
றிய கண்டிகையொன்றை விராயக
ருக்குச் சாத்துவதாக வெண்ணி,
அவர்முன் நிஷ்டையி லிருந்த
திருவெண்காடர் கழுத்திலிட்டிச
சென்றனர். திருவெண்காடர் அ
தனை யறியாது சிவத்தியானத்தி
லேயே யிருந்தனர். விடிந்த பிறகு
அரசன் கட்டினையால் இராஜசேவ
கர்கள் கன்வரைத் தேடிக்காணுது,
இவர் கண்டிகை பூண்டிருப்பது
கண்டு அரசன் முன்னர்க் கொடு
போக, அரசன் இவன் கன்னனை
ன நினைத்துக் கழுவேற்றுக்கவன,
கழுமுன்னர்க் கொண்டு போன
போது “முன்செய்த தீவினையோ
விவங்கனை வந்து மூண்டதுவே”
எனக்கூற, அக்கழுமாம் பற்றிக்
கொண்டு போயது. மன்னன் தன்
அறியாமைக்கு மனம் வருந்தி
இவர்பால் ஞானோபதேசம் பெற்
றுப் பல்வகைப் பற்றுமொழித்துப்
பிசையேற்றுண்டு தேசஞ்சாரஞ்
செய்து கொண்டு சென்று அடி
சஞ்சு முன்னரே திருவிடைமரு
தூரில் முத்திபெற்றான். பத்திர
கிரியத்திற் காண்க.

இவருடைய சம்பிரதியாயிருந்த
சேந்தனரை அக்காலத்து மன்

னன் வருவித்து திருவெண்காடர்
செல்வ முழுவதையும் காட்டிக
வென்று பல்வாறெறுத்துச் சிறை
விலிட்ட. செய்தியை சேந்தனர்
மனைவியு மைந்தனுஞ் சொல்ல.
மனம் வருந்தி, “மத்தளைதயிருண்
டானு மலர் பிசை மன்னி னுறு.
சித்தலுந் தேடிச் காணு கிமலனே
யமல மூர்த்தி, செய்ததனை வயல்
பாய் நாய்கூர்ச்சேந்தனை வேந்தனி
ட்ட, கைத்தனை நீக்கி பென்முன்
காட்டுவெண் காட்டி னானே”
எனக்கூறி, அவரைச் சிறைநீக்கி
விலங்கு முரித்துவரப் பெற்றுச்
சுயேசனையிற் செல்லவிடுத்தவர்.
சேந்தனாரிர்காண்க.

பட்டினத்தடிகள் பற்பல சிவ
தல் யாத்திரைசெய்து ஆங்காங்
ககேக அற்புதங்கடையும் துதிக்கா
யுஞ் செய்துகொண்டிருந்து திரு
மொற்றியூரிலே சிவபொக நிஷ்
டையிற் சிவமார் தன்மை பெய்
தியவர்.

இவரியற்றியன: கோயினான்
மணிமாலை, திருக்கழுமல மும்
மணிக்கோடை, திருவிடை மரு
னார் மும்மணிக்கோவை, கோயிற்
திருவகவல், கச்சித்திருவகவல்,
திருவேகம்பமுடையார் திருவர்
தாதி, திருமொற்றியூர் ஒருபா
வொருபுது சிவ தனிசெய்யுள்
முதலியன. இவரியற்றிய சிவ பிர
பந்தங்கள் பதினொன்ற் திருமுறை
யிற் சேர்க்கப்பட்டன.

இவர்தம் துறவின்மகிமையை,
“பாரிணத்தும் பொய்யெனவே
பட்டினத்துப் பின்னையப்போல்,
யாரும் துறக்கை யரிதரிது-நேரே,

மனத்துறவு மப்படியே மாணு வில
ற்றி, ஊனக்கிசைந்த தொன்றென்
றே யோர்.” என்னும் தாயுமான
சுவாமிகள் திருவாக்கா ணறிக.
பட்டினப்பாக்கம்—காலிரிப்பும் பட்
டினத்தின் உண்ணகர் [சிலப்]
பட்டினப்பாலு—எட்டுத் தொகையு
னொன்றான பத்துப்பாட்டில் ஒன்
பதாவது. வேற்று நாட்டிற்குச்
செல்லத் தொடங்கிய தலைவன்
தனது நெஞ்சைநோக்கித் தலைவி
யைப்பிரிந்த உரையெனென்று செல்
வழிகளிக் கூறியதாகக் காலிரிப்
பும் பட்டினத்தையும் சோழன் கரி
காற்பெருவன் தானையும் அவனது செ
பாக்கிரமதையும் அவனது செ
வக்காலையும் போழகு பயப்பச
கிறப்பித்து, கடியலூர் உருத்திராய
கண்ணனார் 301 அடிகளாற் பாடி
யது. இத்தற்கு சசிரிஞர்க்கினியர்
உரை செய்துனர்.

பட்டசுசு ர்—திருப்பட்டி சுரத்திற்சில
பெருமானுக்கு உறுகுருந்திருநாமம்
பட்டோறுநீக்கிதன்—பாணினி வியா
சாண குத்திரங்களை யறுசரித்து,
சித்தாந்த கௌமுதி, மனோரமா,
சப்தகௌஸ்தபம் என்னுங் கிரந்
தவகளியற்றிய பண்டிதர். இவர்
800 வருட வக்டுமுன்னிருந்தவர்.
பணவிடுதது—சதாவதானம் பெரிய
சாவண கவிராயரியற்றியது.
பண்ணன்—கிறகுடி கிழான் பண்ண
னிற்காண்க.
பண்மொழியின்மை—திருப்பாண்டிக்
கொடுமுடியில் உமாதேவியார் திரு
நாமம்.

பதஞ்சலி—இளவிலிருந்தவருகத்திலே
அங்கொன்றுக்குஞ் சதிக்கும் பிறந்

தவர். யோகசாத்திரஞ் செய்தவ
ரும் பாணினி வியாகரணத்திற்கு
மஹா பாஷியஞ்செய்தவரும் இவ
டேயாம். ஐனரித்தவுடனே ஞான
முடைய ராயினார். சுமேருவில்
சுராலுமாப் பொர்தில் லோலுபை
யைக்கண்டு மணஞ்செய்துகொண்
டவர். பாஷியப்பதஞ்சலி, யோகப்
பதஞ்சலி யென இருவரிருந்ததாக
யுஞ் சிலர் கூறுவர்.

பதஞ்சலி முனிவர்—ஆதிசேஷனு
டைய அஃதாரமாகிய ஒரு முனி
வீர். அதாவது லிங்கனுமார்த்தி
யால் சிலபெருமானுடைய நடன
ரிசேடத்தைக் கேள்வியுற்ற ஆதி
சேஷன் விண்டுவின் கட்டளை
பெற்று இப்பெயர் முனிவனுய்த்
தில்லையி லிருந்து தவஞ்செய்து
ஆனந்ததாண்டவ தரிசனஞ் செய்
து கொண்டிருக்கின்றார்.

பதரி— } ஒரு புண்ணிய
பதரிகாரமம் } வனம். இதுசாச
வதி நதிக்கருகிலுள்ளது. பராசா
ரைப்புணர்ந்த மசசகந்தி யென்
பான் தான்பெற்றமகவாகியவியாச
முனிவனைக்கிடத்திலைத்த இடம்.
வதரியென்றும் வழங்கும்.

பதரீபாசனம்—ஒரு புண்ணியதீர்த
தம். பிசபாவத்யென்றும் பெயர்
பெறும்.

பதிற்றுப்பத்து—கடைச்சங்கப்புவல
ரியற்றிய எட்டுத்தொகை தூதன்
நாண்காவது. இஃதக்காலத்திரு
ந்த சேர் பகருடைய வள்ளற்
தன்மைபையும் புசையுடி மெடுத்
துக்கடதம். இஃதொவ்வொரு புல
வர் பப்பத்தாக வியற்றிய தூது
பாடல்களைப்புகையது. இதனாலே

யே இத்தொகை பத்துப்பகுதியாகப் பகுக்கப்பட்டது. முதற்பத்து முதற் பத்தாம்பத்துவரை முறையே கூறப்படும். அவற்றைப் பற்றிய விடயங்களைத் தத்தம் சிறப்பு வசிகளிற்காண்க.

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு—எட்டுத் தொகை தூலுள் ஒன்றாய் விளங்குவது. இது பதினெட்டுத் தொகை ஒரு சேரத்தொகுத்தது. இதனுள் (1) நாலடியார் (2) நான்மணிக் கழகை (3) இன்னா நாற்பது (4) இனியவை நாற்பது (5) கார் நாற்பது (6) கனவழி நாற்பது (7) ஜந்தியையம்பது (8) ஜந்தியையெழுபது (9) திணைமொழியையம்பது (10) திணைமாலு நாற்றைம்பது (11).....(12) முப்பால் [திருக்குறள்] (13) திரிகடுகம் (14) ஆசார்க்கோவை (15) பழமொழி (16) சிறு பஞ்சமூலம் (17) முதுமொழிக்காஞ்சி (18) ஏலாதி யெனுதல்கள் சேர்த்துள். இதனை, “நாலடி நான்மணி நானற்புதைந்திணைமுப், பால்கடுகக் கோவை பழமொழி மாமூல, மெய்நிலைய காஞ்சியோ டேலாதி யென்பவே, கைநிலைய வாங்கீழ்க்கணக்கு”—என்பதனா னுணர்க. கீழ்க்கணக்கி னிலக்கணத்தை, “அடியிற் வில்லா வெள்ளைத் தொகுதி, அறம்பொருளின்பயமெகிய வாயவை, திறம்படவுணாப்பது கீழ்க்கணக் காகும்.”— பன்னிரு பாட்டியல். இப்பதினெட்டுத் தொகைகளில் கோவை திருச்சிற்றம்பலக் கோவை யென்றும், காஞ்சி மதுணாக்காஞ்சி யென்றும், முப்பால்

திருக்குற ளல்லாத மற்றொருதா வென்றுஞ் சொல்வாருமுளர். அக்கூற்றுப் பொருந்தாது.

பதுமகோமணை—விசுவ கர்மாவின் மகன். ரூபத்மன்மணைவி. பாணு கோபினை யின்றவன். ரூபன்மன் இறந்தவுடன் தீப்பாய்ந்திறந்தவன். பதுமகிதி—தாமரைபோலுள்ள தொருகிதி. இது எட்டுக்குத்தோறும் குறைவின்றிச் செல்வத்தைத்தரும். பதுமபுராணம்—பாதம் புராணத்திற்காண்க. [ரூண]

பதுமாதன்—மேகபுராசாசுருமாசன் பதுமர்—புத்தர்கலில் பதினென்றாவதாகத் தோன்றியவர்.

பதுமனார்—நாலடியானாப் பாலியலகிகாரங்களாகப் பகுத்துச் சிறந்ததோருளாயியற்றியவர்.

பதுமுகன்—(1) சுக்கிரீவன் சேனா வீரரிலொருவானான் (2) சீவகன் நேழார் நால்வரி லொருவன்.

பதுமை—(1) ஸ்ரீதத்தன் மனைவி (2) சீவகன் மனைவிகளிலொருத்தி.

பதுமோத்தரர்—புத்தர்களிற் பதினமூன்றாவதாகத் தோன்றியவர்.

பத்தாம்பத்து—எட்டுத் தொகையொன்றான பதிற்றுப்பத்தில் பத்தாவது. இதுபெரும்பாலுங்காணப்படாமையின் இறந்தது போலுமெனப் புறநானூற்றின் முகவுளாயிற் காட்டப்பட்டுள்ளது.

பத்திரகர்மன்—சுக்கிரன்மகன். இவனும் தைத்திய குரு.

பத்திரகாளி—பார்வதி தேவியின் அமிசமாகிய ஒரு பெண் தெய்வம்.

பத்திரகாணிபீடம்—அறுபத்து நான்கு சத்திரீடங்களிலொன்று. இது கோளாணத்திலுள்ளது.

பத்திரிகையார் — பட்டினத்தடிக்கைக் கண்டவனென மயங்கிக் கருவேற்றவுத்தரவளித்து அது நிப்பற்றியெயிர்த்தது கண்டு அவரைப் பெரியவான்றுணர்ந்து, அவர்பால் ஞானோபதேசம் பெற்று அரசுரிமையை விடுத்துத் துறவுபூண்டவர். இவர் பலகாலம் அடிகள் அடிகட்கண் அன்பு செய்து வந்து முத்தி பெற்றவர். இவர் அடிகளோடு பிரியாது வசித்தவர். திருவிடைமருதூர் மேற் கோபுரவாயிலில்வசித்திருக்கையில், தீழ்க் கோபுர வாயிலிலிருந்த பட்டினத்தடிக்கன்பால் சிவபெருமான் ஒரு அடியவர் வடிவேற்று உணவு வேண்டுமெனக்கேட்க, அடிகள் “என்னிடத்துணவின்னு” என்றும், பத்திரிகையார் நாய் ஒன்றினை வளர்த்துக்கொண்டு, உண்டு எஞ்சிய உணவை ஓரோட்டினிற்சேமித்து வைத்திருப்பதையும் விலக்கக் கருதி, “குடும்பி மேல்வாயில் லிருக்கின்றான். அவனிடஞ் சென்றற்கு இடைக்கும்.” என்று கூறியுமனுப்பினர். அவர் சென்றகேட்ப, பத்திரிகையார் “இவ்வோடும், கஞ்சியின்றியடைந்த இப்பெண்ணுமர என்னைச் சமூகாக்கராணக்கின” என்று வெருண்டு, அவவோட்டினை நாயின் மீதெறிய, நாயும் இறந்தது. ஒடுமொடிந்தது. அது கண்ட மருதப்பிரான் புன்னகை செய்து மறைந்தனர். அச்சமயம் இவரியற்றிய தால் பத்திரிகையார் புலம்ப லெண்ப்படும். அது வரத்தவலாபும் கேட்டவலாபும் உடலோடுகுக்கும் ஆற்றலுடையது.

பின்னர் அவர் உச்சிட்டம் புரித்த விசேடத்தால் அந்நாய் காசிராஜனுள் விசுவருத்தன் மகளாய்ப் பிறந்து வளர்ந்து மணப்பருமடைந்து, தருத்தகாயகன் இடைக்கப்பெருமல் தந்தை வருந்துவது கண்டு “என் சற்குரு திருவிடைமருதூரி லிருக்கிறார். அவரிடம் என்னைவிக. அவரோ என்னை ஒருவருக்குரியனாக்க வல்லவர்” என, அரசன் அவ்வன்மே பல்வகிற் கொடுசென்றான். அம்மங்கை கித்திரகிரியாரா யடைந்து “அடிகா யமீட்டுந் திருவருட்பேற்றுக்கே வந்தது” என்று பணிய, அவர் அறிந்துகொண்டு, அப்பெண்ணைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு கீழைக் கோபுரத்திருத்த பட்டினத்தடிக்கையடைந்து, “இந்நாய்க்கும் பிறவி வரலாமோ” என, அடிகள் “சிவன் செயல்” என, அந்நிலையில் ஒரு சோதிபுண்டாக, சிவாக்கினைப்படி பத்திரிகையார் அப்பெண்ணுடன் அதிற் புருத்து முத்தியெய்தினர். பத்திர சேனன்—யது மாபினனாய் மகிஷ்மந்தன் மகன். பத்திரதன்—சம்பன் பெனத்திரன்; இவன் மகன் பிரகத்காணன். பத்திரவாரு—யதுமாபிற் பிறந்தவன்; வசுதேவன் புதல்வரிலொருவன்; சபத்திரன் சகோதரன். பத்திரன்—(1)யதுமாபினன்; வசுதேவன்மகன்; சபத்திரன் சகோதரன். (2) அந்தகாசு கதரத்தரசன். சிவபத்தி முகிர்ந்தவன். வேதியருக் கன்னடிநித்து வருகையில், சிவாக்கினை பால் ஒரு துவஜத்தை நிதுத்தி, சற்பாத்திர நெருக்கி

புசிக்குில் இத்துவஜம் விழுமென
நியமஞ்செய்து, பன்னாட்சென்ற
பின் ஆதிசைவ வேதியொருவர்
புசிக்கத்துவஜம்விழப்பெற்று ஆதி
சைவர் மகிமையை யறிந்து அ
வர்கள்பால் மிக்க பத்தி வாய்ந்து,
சிவத்தொண்டெய்து முத்திபெற்
றவன். [சுசுவபு]

பத்திராவதி—ஒருநகரம்; அஸ்திரா
புரத்திற்கு ஐந்து காத தூத்
துள்ளது.

பத்திரா—(1) தூர்க்கை (2) வீரபத்
திரர் மனைவி. தஷ்யாகத்திற்கு
உந்திருந்த தேவமாதர்களைத் தண்
டித்தவன் (3) உசுதேவன் மனைவி
(4) கேசயன் புத்திரி, கண்ணன்
மனைவியிரெவொருத்தி. (5) குரி
யன் மனைவி சாயாதேவி யிடம்
பிறந்த மகள்.

பத்திராபிடம்—சத்திபீடங்கள் அறு
பத்துநான்கனு ளொன்று. இது
பத்திரகர்னிகத்திலுள்ளது.

பத்திரினிக்கடவுள்—கண்ணகி. இவள்
கோவலனோடு சுவர்க்கம்புகக் பின்
னர் இப்பெயரெய்தினன். இவ்வ
கையிற் பலவிடங்களிலுள்ள கண்
ணகி கோவிலைப் பத்திரினிக்கோயி
லெனச் சிங்களர் வழங்கி வருவதா
கத் தெரிகிறது. [சிலப்]

பத்துப்பாட்டு — திருமுருகாற்றுப்ப
டைபொருநராற்றுப்படை, சிறுபா
ணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்
படை, முல்லைப்பாட்டு, மதுரைக்
காஞ்சி, நெடுநல்வாடை, குறிஞ்
சிப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை, மலை
படுகடாம் என்னும் பத்துப்பாடல்
கள். இவற்றின் பிரபாவங்களை
அவ்வவற்றின் சிறப்பு வரிகளிற்

ளாண்க. பத்துப்பாட்டி னிலக்க
ணத்தை, “தூறடிச் சிறுமை தூற்
றுப்பத் தனவே, யேறிய வடிபு
னீனாம் பாட்டுத், தொடுப்பது பத்
துப் பாட்டெனப் படுமே.” “அது
வே, அடிவலின் வருமென வறை
குவர் புலவர்.” “புரவலன் பரிசு
கொண்டு மீண்ட, வீரவலன்வெய்
றெறு மிருங்கா னத்திடை, வறு
மைபுடன் வருஉம் புலவர் பாணர்,
பொருநர் விநலியர் கூத்தர்க் கந்
தப், பாவலனாரே பெயர்கொடை
பராஅ, யாங்குநீ செவ்வென விடுப்
பதாற் றுப்படை.” “ஒங்கியவதுதா
னகவின் வருமே.”—என்னும்
பன்னிருபாட்டியற் குத்திரங்களை
னறிக. இப்பத்துப்பாடல்க்கும்
உரையியற்றினார் மதுரையாசிரியர்
பாரத்துவாசி நச்சினாக்கினியர்.
அப்பத்துப்பாட்டுக்க னிலையென்
பதை, “முருகுபொருநாறு பரணி
ரண்டு முல்லை, பெருகு வளமது
ரைக் காஞ்சி - மருவினிய, கோல
நெடு நல்வாடை கோல்குறிஞ்சி
பட்டினப், பாலை கடாத்தொடும்
பத்து.” எனும்வெண்பாவானறிக.

பத்மபாதர்—ஜனந்தனரிந்காண்க.

பத்மப்பிரபை—ஜன மதஸ்தாபக
ரான இருபத்து நான்கு தீர்த்தங்
களில் ஆறாவதாகத்தோன்றியவர்.
பத்மாதன்—மேகபுரமன்னன் மகன்.
பத்மாவதி—(1) விர்த்தகிக் கருகிலு
ள்ள தொரு நகரம். (2) துரிசாசு
குமாரி.

பந்தனத்தாதி—ஒளகைப் பிராட்டி.
யாவ் வணிகனிரேஷ்ட னொருவனை
அவனுடைய நகை முதலிய நற்
குணவிசேடங்களைச் சிறப்பித்துச்

செய்யப்பட்டதொரு பிரபந்தம்.
பந்தன்—(1) மனுமரபின்ன்; திரண்
விந்து பிதா; புதன் என்றும்
நாமாந்தரம். (2) ஓனவையாற்புகம்
ந்து அந்தாதி பாடப்பெற்ற ஒரு
வணிக சிசேட்டன்.
பப்பிரு—(1) யதுமரபிற் சாத்துவ
தன் பெனத்திரன் (2) விதர்ப்பன்
பெனத்திரன் (3) திருவறியன்மகன்.
பப்பிருவாகனன்—மணலார் மன்ன
னாகிய சித்திரவாகனன் மகன் சித்
திராங்கதைக்கும் அர்ச்சுனனுக்
கும் பிறந்தவன். தர்மராஜன் செய்
த அசுவமேதத்தில் இவன் அசுவ
த்தைத் தடுத்து அர்ச்சுனனோடு
போர்செய்து அவனைக் கொன்ற
வன். உலூபியென்னும் நாக கன்
னிகை அர்ச்சுனனை உயிர்ப்பித்த
மையின் தன் தந்தை யென்றறிந்து
தக்க மரியாதை செய்து அசுவ
மேதப்புரவியை யொப்புவித்தனுப்
பியவன். [கருகிலுள்ளது.
பம்பை—ஒருவாவி; கிஷ்கிந்தைத்
பம்மை—ஒரு தவப்பெண் [சீவக]
பயாபதி—பிரசாபதியரசன் [ருளா]
பமை—(1) ஹேகியினுடையதாய்;
(2) வித்யுத்தேசனுடையதாய்.
பயோஷ்ணி—ஒருநதி; விதர்ப்பநாட்
பிற பிரவாகமாகி வரத் தெயிற்
கலப்பது.
பரங்கருணையம்மை—திருப்புனவாயி
வில் உமா தேவியார் திருகாமம்.
பரங்கிரி—திருப்பரங்குன்றம். இது
முருகக்கடவுள் ஆறு படை வீடு
களிலொன்று.
பரசுமயசேனன்—திருஞான; சம்பந்
தப்பின்னையாருக்கு வழங்கி வரும்
புல திருநாமங்களிலொன்று. பிற

சமயங்களுக்கிய யானைகட்டுக்கிங்
மாபுன்னவரென்பது பொருள்.
பரசுபாணி—சிவபெருமான்.
பரசுராமர்—விஷ்ணு மூர்த்தியின்
ஆளும் அவதாரம். ஐமதக்கினி
முனிவர்க்கும் இரோணுகைக்கும்
பிறந்தவர். கார்த்தவீரி யார்ச்சு
னன் பேரழகைக்கண்டு வியந்த
இரோணுகையைச் சிரச் சேதஞ்
செய்யும்படி தந்தை கொடுத்த கட்
டனைப்படி தாயைச் சிரபங்கஞ்
செய்து, மீட்டித் தந்தையை வே
ண்டி அவனை உயிர்ப்பித் தெழுப்
பியவர். கார்த்தவீரியன் ஐமதக்
கினி முனிவரைப் பணக்கொண்டு
கொன்று விட்டிசு சென்றதை
வெளியிலிருந்து ஆச்சிரம மூற்றுக்
கண்ட பரசுராமர் பெரிதஞ் சின
ந்து, “கூத்திரியர்களை அடிபுடன்
தவம்சஞ் செய்வேன்” எனப் பிர
திக்கினை செய்துகொண்டு அங்கு
னமே செய்து அவ்வுதிர்ந்தாற்
பிதரிகடன் முடித்தவர். இவர்
இருபத்தொரு தலைமுறை வரை
யில் கூத்திரிய தவம்சஞ் செய்த
னர். அப்பழி நீங்குகைக்காகக்
கோளநாட்டை அந்தணர்க்குத்
தானஞ் செய்ததாகவுங் கூறுவர்.
சிவபெருமானை நோக்கிப் பெருந்
தவஞ் செய்து மிக்க வரங்களும்
வில்வித்தையிற் பேராற்றலும்பெற்
றவர். அப்படித் தவஞ்செய்கையில்
சிவபெருமான் புலையனாகவும், உ
மாதேவி புலச்சியாகவும், கணேச
சுப்பிரமணியர் புலச்சிருநாகவும்,
வேதந்ருளும் நான்கு நாய்களாக
வும் உருக்கொடுசென்று அவரோடு
வினோதமூலகத் சிறிதுநேரம் குறும்

புகளியற்ற, இவர் புலியங்கனே! நான் வேதியன். என்னையனுந் தீர்க்கன்ன, வந்தவர்கள் நீ பெரும் புலியன். நாய்க்கொலை புரிந்த வன் என்று, இன்றோன்ன பேச சக்களைச் சொல்லித் துன்புறுத்திப் பின்னர் சிவத்தியான பரஞ்சுரீர்க்க் கண்டி சிறுசொருபமாகக் காஷி தந்து பல வரங்களுளிக்கப் பெற்றவர். சுத்ததிரியிற் பலர் இவருக்கஞ்சி மறைந்து வசித்தும், மஹாமகனாயிருப்பவனைக் கொல் லுயதில்லை யென இவர் கொண்ட சிவமனமுணர்ந்து எந்நாளுகவையிற் கங்கணமணிந்து கொண்டும் பிழைத்திருந்தார்கள். இதுகாண மாகவே தசாதன் முதலானார் எண்ணில்லா மலைவியகா மணம் புரிந்தனனென்ப. இவர் ஸ்ரீராமனை வெகிர்த்து அலமான முற்றனர். இவரே பீஷ்மனுக்கு வில்லாசிரியாயிருந்தவர். ஒரு காலத்தில் காசி ராஜ குமாரியை பீஷ்மர் மணந்து கொள்ளும்படி பலவாறு கூறியுங் கேளாமையிற் சினந்து போர் புரிந்து அபஜயமுற்றன னென்றும் பாரதஞ்சொல்லும். இவரைப் பற்றிய மற்றுஞ் சிலவற்றை ஜமதக் கினியிற் காண்க.

பாஞ்சோதிமுனிவர்—இவர் வேனா ண்குலத்துதித்து அபிஷேகஸ்தராயிருந்தவர். சுத்தசைவப் பாஞ்சோதி முனிவரொன்றுஞ் சொல்லப்படுவர். இவர் செய்த திருவிளைபாடற்புராணம் அதிக கற்பனாவங் காங்குகளும், சொன்னபும் பொருண்பயங்குகளும், பத்திரசூழம் நிறைந்ததொரு அரும்பெரும் பொக்

கிடமும் சைவர்கட்கொரு கண் ணுமாயுள்ளது. இவர் சேதுபுரா ணஞ் செய்த சிரம்ப வழுதியாருக்கு மைத்துனனெனத் தெரியவருகின் றது. மதுரைப்பதிற்றுப்பத் தத் தாதி, திருப்பாக்கிரி புராண முதலியனவு மிவராலியற்றப்பட்டன.

பரணர்—கடைச்சக்கப் புலவரி லொருவர். கபிலரிடத்தில் மிக்க நண் புற்றவர். இவரிருவரையுஞ் சேர்த்துக் கபிலபரணனென வழங்குவதுக்காண்க. இவர் எட்டுத்தொகையுள்ளொன்றான பதிற்றுப்பத் தில் ஐந்தாம் பத்தினைப் பாடி, கோச் செங்குட்டுவனிடம் உம்பற் காட்டுவருவாயையும், அவன்மகன் குட்டுவன் சேரலையும் பரிசிலாகப் பெற்றவர். இவரை ஒளவையும் தமது பாட்டில் "சென்றமர் கட ந்தானின் னாற்ற ரோற்றிய - வன் றும்பாடுகர்க் கரியையின்றும் - பர ணன் பாடினன்" எனப்புகழ்ந்து பாடப்பெற்றவர். இவரார்பாடப் பெற்றோர் சோழன் உருவப்பெ றே ரினஞ்சேட்சென்னி, சேர மான் குடக்கோ பெருஞ் சேரலா தன், சோழன் வேற்பெற்றடக் கைப் பெருநற்கிள்ளி, வையாழிக் கோப்பெரும்பெகன், சேரமான் கடலோட்டிய வேல்கெழு குட்டு வன் முதலினோர். [புற] இவராத் செய்யப்பட்ட சிலபெருமான் திரு வந்தாதி பதினொருத் திருமுறையிற் காணப்படும். திருவள்ளுவ மாலையிலும் இவர் கவிபுண்பு.

பரதகண்டம்—நாம் வசிக்ரும் இக் கண்டம். இது நம்புராணங்களிற் பத்பல வகையாக இடவகை மாறி

புங் உறப்பட்டிருக்கின்றது.

பாதசேனாபதியம் — ஒரு நாடகத் தமிழ் நூல். இது ஆதிவாயிலா ரென்பாராற் செய்யப்பட்டது. இந் நூல் சிலப்பதிகார வுரையில் மேற் கோணாகக் காட்டப்பட்டுள்ளதன்றி இதைப்பற்றிய பிற விடயங்கள் ஒன்றுத் தெரியவில்லை.

பாதம்—ஒரு நாடகத்தமிழ்நூல். இதனை அடியார்க்கு நல்லார்தவகாலத் திலே “அஃதிற்று” என்றார்.

பாதன்—(1) தசாதன்மகன். இராமன் தம்பி; நீதிமான். தன் தமயன் இராமனுக்குரிய அரசுரிமையைத் தன் தாய் கைகேசியின் வஞ்சனையால் தான் பெற்றதையறிந்து அதனை வேண்டாமென்று இராமனுக்குச் சொல்லி, இராமன் பிதர்வாகிய பரிபாலனஞ் செய்துவனவாச முடித்தே வருவேன் எனக் கூறி இவனையே பிராச்சியத்தைப் பார்த்து வரும்படி சொல்ல, அதனை மேற்கொண்டு இராமன் வனவாச முடித்துவரு மெல்லையும் நகரிக் கிராமமென்னும் நகரிலிருந்து ஒருபாறு அரசியல் நடத்தியவன். இராமன் குறித்தகாலத்தில் நகரிற்குத் திரும்பிவராமையின் தீப்பாய்தற்கு இடஞ்செய்து அதனைச் சுற்றிவந்து கொண்டிருந்து அறுமனுவல் இராமன் வருகையுணர்ந்து எதிர்கொண்டழைத்து வந்து இராச்சியபிஷேகஞ் செய்வித்தவன் (2) துஷ்யந்தன் சருத்தலையைக் கூடிப் பெற்ற புதல்வன். இவன் சண்ணுவ ராச்சிரமத்திலே வளர்ந்து உரிய பிராயத்திற் தந்தையை வணங்கி அரசுரிமை

கொடுக்கப் பெற்றவன். இவன் ஆரியதேசமுழுதும் அரசாண்டமையின் பாரத வருஷ மெனும் பெயர் அத்தேசத்திற்காயது. இவனுடைய ஒன்பதாஞ் சந்ததி குரு. குருவினுடைய பதினாண்டாஞ் சந்ததி சந்தன. சந்தனவுக்கு நான்காஞ் சந்ததிபாண்டவர். (3) சிங்க புத்தாசனுவிய வசுவென்பவனுடைய வேலைக்காரரில் ஒருவன்; சங்கம என்னும் வணிகனைக் காரணமின்றிக் கொல்லுவித்தமைபிறிற் அவன் மனைவி கீவியென்பாளாற் சபிக்கப்பட்டான். இவனை கோவலனாகப்பிறந்தவன் [மணி] (4) சேவகன் புதல்வரி லொருவன்.

பாத்துவாஜன்—ஒருகுடி. உதத்தியன் புத்திரன்; இவன் தாய் மமதை; பிரஹஸ்பதி பிரசாதத்தால் உதித்தவன்.

பாத்துவாஜி—ஒருநகர; மானவதேசத்திற் பிரவசிப்பது.

பாமசிவன்—சிவபெருமான்.

பரமததிமிரபாணு—இது புறமதநகரிக் கூறி மறுத்துச் சைவசித்தராதத்தை நிரூபிப்பது. இதன் ஆசிரியர் மறைஞான சம்பந்தசிவாசாரியர். இவர் மறைஞான தேசிகனொன்றுஞ் சொல்லப்படுவார். பரமதத்தன் — காரணக்காலம்மையான மனஞ்செய்த வணிகன். அம்மையாருடைய தெய்வீகத்தை யுணர்ந்து பயந்து வேற்றுர் சென்று, ஒரு கண்ணிகையை மணந்து அவன் பெற்ற பெண்ணிற்குப்புகுந்தவதி யென்று அம்மையார் பெயரையே பெயராகவிட்டு வசிப்பது ணர்ந்த, அம்மையார் பரிசுணர்க்குறு

ஆங்குற்ற பொழுது அவரைப் பணிந்து தெல்லமென நின்றவன். காணக்காலம்மையாரிற் காண்க. பாரமேஷிபிடம்—சத்திபிடம் அறு பத்து நான்கனுள்ளொன்று. இது ஞானிகளுக்கென்றே நோது முன்னதெனத் தேவிபாகவதங்கடும். பாரமேஷி—(1) பிரமன் (2) இந்திரத்துயம்னன் மகன். பராசருஞ்சான்—ஆயோதன வீர பாண்டியனுக்குப் பின் மதுரையை யரசு செய்த பாண்டியன். பராக்கிரமபாகு—சுமநாட் பராசரி லொருவன். பராக்கிரமவாகு பாண்டியன்—விக் கிரமவாகு பாண்டியனுக்குப் பின் மதுரையை யரசு புரிந்தவன். பராங்குசநம்பி—வைணவ சிங்காச னாதிபதிகள் எழுபத்து நால்வரி லொருவர். பராசரபட்டர்—வைணவ சிங்காச னாதிபதிகள் எழுபத்து நால்வரி லொருவர். பராசரமுனிவன் — (1) வசிஷ்டன் பெணத்திரன்; சக்தி புத்திரன்; வியாசன் பிதா; சுகன் பாட்டன். இவன் தந்தையாகிய சக்தியை நிராரக்கதன் கொன்று தின்றா னென்றுணர்ந்து, அவனையும் பிற ராக்கதனாயுங் கொல்ல ஒருயாகஞ் செய்து அதனை முடித்து யமுனை யாற்றை ஒட்டத்திலிவர்த்து கடக் கையில், அதனைச் செலுத்திய சத்திரவதி பெண்பாள் தனித்து வந்தமையின் அவனைக்கடி வியா சனைப்பெற்றவன். அவனைப்புகார் கையில் அவன்மீது மீசிக்கொண் டிருந்த துண்மணத்தையும் அத

னால் அவனுக்குற்றமச்சகந்தி யெ ன்ணும் பெயரையும்மாற்றி, கெடுந் தாரம் பரிமனங்கமழந் தேகமும் அதனால் யோசனைசந்தி பரிமன கந்தியெனும் பெயர்களும் எய்தச் செய்தனன். (2) சோழநாட் டின்ன ஓரந்தணன். இவன் மீல நாட்டைத்து மாந்தாரு சோலிரும் பொறையென்னும் சோராரணரி டத்துப் பரிசுபெற்று மீனவெரு கையில், திருத்தங்காலி விருத்த தக்பிணைமுத்தி பென்னும் வேதி யச சிறுவனைப் பரிசுபித்து அவ னுக்குள்ள கல்லி வன்மையைக் கண்டு அவனுக்கு நன்கொடை யளித்தவன். [இலப்] பராசரம்பிருதி — பராசர முனிவா செய்த தருமமாஸ்திரம். இதுதான் கலியுகத்திற்குரிய தென்பர். பராசத்தி—பரமசிவத்தில் ஆயிரத் தொரு கூறுகொண்டது; பங்குவ மலராகிய ஆன்மாக்களைக் கருணை யாலனுக்கிரகிப்பது. பராந்தகன்—ஒரு சோழன்; சார முனிவர் சாபத்தால் தான் அரசு செலுத்திய உறையூர் மண்மாரியா லழியப்பெற்றவன். பராவசு—ணப்பியமுனிவன் புத்திரன்; பாரத்துவாசன் சகோதரன். இவன் ஓரரசனுக்கு யாகஞ்செய்யச் சென்றிருக்கையில், அவன் மனைவியை யவக்கிரவனெனுமுனி வன் கிரகித்துக்கொண்டு, இரதி கேளி யனுபலிப்பதை ணப்பிய முனிவனுணர்ந்து, மருகியுடலைத் துண்டித்து, அக்கினியில் நுமஞ் செய்து, தன்னுடையயோகமாயை கூடல் அவனுடையதோலை நிராரக்

கதப் பெண்ணாகி அபோகிய
 னுள் யவக்கிரீவனை விழுங்கி விடு
 சென்றனுப்ப, அந்தஸ்திரீ தன்
 கோர ரூபத்தை யகற்றி, பழைய
 முனி மனைவி வடிவுடன் யவக்கிரீ
 வனை யடைந்து, லாப்பிய முனிவ
 னைக் கொல்லும்படி பழைத்துவரு
 கையில், குலபாணியாயிருந்த ஓ
 ரகரன் யவக்கிரீவனைக் கொன்று
 அந்த ஸ்திரீயைக் கொண்டு சென்
 றான். யவக்கிரீவன் தந்தை தன்
 மகனிற்கு கிடத்தல்கண்டு, அவ
 னை லாப்பியமுனிவனே கொன்ற
 னென்று, நீ பெண்மகனைக் கொன்
 றமையின் நீ புன் புதல்வனானாயி
 ரொழிகவெனச் சபித்தான். சில
 காலஞ் சென்றபிறகு லாப்பிய
 முனிவன் மான்றோல் போர்த்துக்
 கொண்டெடுத்தியாவந்தனஞ்செய்து
 திரும்புகையில், பராவசு தந்தை
 பென்றுணராத மானென்று கரு
 திக் கணையொன் செய்துகொன்
 றான். பின்னர்த் தகனகிரியை
 யை முடித்துப் பரத்துவாசாகிய
 சகோதாரிட்டு சென்று முறை
 விட்டு அதற்குப் பிராயசசித்தநு
 கேட்க, அவர்தானே தவத்திலிரு
 ந்த அப்பிரமறத்தியை யகற்றிப்
 பராவசவினிடம் வர, தந்தையைக்
 கொன்றதற்காகத் தவஞ்செய்த நீ
 யிவருவாரதேயென, பரத்துவாசர்
 ஒன்று முனையாகிருப்ப, மன்னவ
 னுட்கள் கேட்டுப் பலவாறு தன்
 புதுத்த, அவர் தேவர்களே! யான்
 தந்தையைக் கொன்றிலேன். சற்
 கருமானுண்டான முடையேரு
 யின் இந்த லாப்பிய முனிவனும்
 யவக்கிரீவமுனிவனும் உயிர்பெறுக

வென, அஃதன்றிருவரும் அவ்வாறே
 உயிர்பெற்றனர். [சைவபு]
 பரிபாடல்—(1) குருவின் புதல்வரி
 லொருவன். ஜன்னுவுள்ளவல் (2)
 அபிமன்னன் புதல்வன்; அர்சு
 னன் பெணத்தான். இவன் தாய்
 உத்தனா. இவன் அஸ்திநுபுரி
 யைக் கலியுக முதலில் அரசெய்
 தவன். இவன்மகன் ஜனமேஜயன்—
 பரிபாடல்வாதகைவன்—உயிர்கெட்டுக்
 கடி அரணியில் ஒன்றாகிப்போ
 மென்றுசொல்லும் ஓர் அகசமயி.
 பரிபாடல்—திருக்குறளுக்கு உரைசெய்த
 பதினமரிலொருவர்.

பரிபாடல்—ஒருவகைப்பாலின் பெய
 ராகிய பரிபாடல் அப்பாவாகிய
 தாலுக்காயிற்று. தலைச்சங்கப்புல
 வர் செய்த பரிபாடல் இத்தது.
 இப்பொழுது தன்னது கடைசசங்
 கப்புலவர்களா வியற்றப் பட்டது.
 அஃது எழுபது பாடல்களையுடையது.
 அவற்றன், திருமாலுக்கு
 எடுப்பாடலும், குமரவேளுக்கு
 முப்பத்தொருபாடலும், கடலுக்கு
 ஒரு பாடலும், வையையாற்றிற்கு
 இருபத்தாறு பாடலும், மதுரைக்கு
 ஈன்கு பாடலுமாகப் பாடப்பட்டுள்ள
 வென, அடியில் வரும்
 வெண்பாவா வறியப் படுகிறது.
 “திருமாற் கிருநான்கு செவ்வே
 ட்கு முப்பத், தொருபாட்டுக் கார
 கோருக் கொன்று - மருவினிப்,
 வையையிரு புத்தாது மாமதுரை
 னான்கென்ப, செய்யப்பரி பாடற்
 திறம்.” அவ்வுப்பாடல்களின் கீழ்
 அவற்றையாகிய சூரிசியர் பெயர்
 கள் கூறப்பட்டுள்ள. அவ்வெழுபது
 பாடல்களில் இப்பொழுது கிடை

ப்பன இருபது பாடல்களே. இதனைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும் இன்னொன்றொன்றினங்கவிலீல.

பரிமளசுகந்தி—சத்தியவதி; மச்சகந்தி; பராசாராப்புணர்ந்து வியாசனாயின் தவன். இவ்வே சந்தனுமனைவியாய்ச் சித்திராங்கதன் விசித்திர வீரியனென்போரைத் தந்தவன். இவனைச் சந்தனுவுக்கு மணம் புரிவிக்கவேண்டுமென்னும் கருத்தினாலேயே கங்கை புத்திராஸ்யத் தேவகிரதன் காங்கெயன் என்றும் பெயர்கன் வகித்த சந்தனு புத்திரன் தான் மங்கையரைப் புணராமல் காலமுழுதும் பிரமசாரியா யிருப்பேனெனப் பீஷ்மஞ் செய்துகொண்டு பீஷ்மனெனும் பெயரால் விளங்கினன்.

பரிமளசுகந்தநாயகி— திருவேள்விக் குழியில் உமாதேவியாருக்கு வழங்குந் திருநாமம்.

பரிமேலழகர்—காஞ்சி நகரத்திலே வேதியர் குலத்திலுதித்து வடமொழி தென்மொழிகளில் அதிவல்லநாய் விளங்கிய ஒரு புலவர். இவர் தெய்வப் புலமைத் திருவள் ளுவனெ றியற்றிய திருக்குறளுக்கு உரைசெய்த ஆசிரியர் பதினமரி கொருவர். “வள்ளல் சிவப்பெருமாணசர் சாத்தர் வழுகிழுதற், நன்னுவ னுக்குந் தலையான பேணாபுந் தன்னுணையை, வின்னுவ னுக்குந் திருக்காஞ்சி வாழ்பரிமேலழகன், வன்னுவ னுக்கு வழிகாட்டி னுன்னொண்ட மண்டலமே.”¹ என்பது தொண்டை மண்டல சதகத் திருப்பதாரஞ்சு செய்

புந். திருக்குறளுக்குணையிட்டவர் களில் இவராலியற்றப்பட்ட வுணாயே சிறந்ததொன்று என்பதை, “பாலெல்லா கல்லாவின் பாலாமோ பாரிலுன், தாலெல்லாம் வள்ளுவர்செய் தாலாமோ - தூலிற், பரித்தவுணா பெல்லாம் பரிமேலழகன், நெரித்தவுணாயாமோதெளி.”² எனும் அக்காலத்தவர் வெண்பா அறிவுறுத்தும். இவர் சைவாகமவுணர்ச்சிபுடைய டொன்பது அவுணாயில் ஆங்காக்கு இடநோர் துழி எடுத்துக்காட்டிபுன்னன் வற்றுணுணரப்படும். இவர் தம் உரைச் சிறப்பை எடுத்தெழுத எல்லையின்றும். தமக்கு அங்கீகாரமான பிறர் உரைகளை விதந்தெடுத்துக் கூறியும், மறுதலைப்பட்டவ ருரைகளை நியாயவாயிலாக மறுத்துமுள்ளனர். இவர் பரிபாடலுக்கும் உரையாசிரியர்.

பருப்பதமங்கை— திருப்பருப்பதத்திலே உமாதேவியாருக்கு வழங்குந் திருநாமம்.

பருப்பதேசர்—திருப்பருப்பதத்திலே சிவபெருமானுக்கு வழங்குந் திருநாமம்.

பருதியப்பேசர்—திருப்பருதி நியமத்தில் சிவபெருமான் திருநாமம்.

பருத்திக்கொல்லை கம்பி—வைணவ சிங்காசனாதிபதிகள் எழுபத்துநால்வரி லொருவர்.

பர்க்கன்—(1) சிவபெருமான் (2) பிரமதேவன்.

பஞ்ஞன்யன்—மேகங்களுக்கு அதிதேவதை. ருரியன் இத்திரன் வருணன் இவர்கட்கும் இப்பெயர் வழங்கி வருகின்றது.

பர்த்தகுஹரி—இப்பெயர்க்குச் சகுரு பிஷ்ணு செய்வோனென்பது பொருள். பிருகுவமிசத் துதித்த ஒருவேதியன்; கெடும்காலத்தவன் செய்தவன். ஒருகரன் தர்ப்பை கொய்கையில் அதனால் கையறுத்து உடிரமொழுக, சந்தோஷித்துக் கூத்தாடினன். அப்பொழுது சிவபிரான் வேதிய டடிவோடு சென்று “தவமிகச் செய்தனனெனத் தருக்குற்றனையா” என, ஒன்று முனையாமையின் அவன் கையைப் பற்றித் தொங்கிய வீரலயகற்ற அநினின்று பாவொழுக்கி சிறிது கோத்தில விபூதி யொழுகியது. அதுகண்ட பர்த்தகுஹரி சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து நீயாரென வினவு, சிவபிரான் காட்சிதந்து யேருவாசமும் கண்திபதித்துவமுப கொடுக்கப்பெற்றவன். [சைவபு]

பர்த்தகுஹரி—ஒரு ஸம்ஸ்கிருதகவி.

* விக்கிர மார்க்கனுக்குத் தமயன். [சந்திரசருமனிற் காண்க] இவன் உஜ்ஜயினிககூத்ததை முன்னர் அரசாண்டவன். சுபாபிதூதநாவளி யெனும் மஹாகிரந்தமும், பதஞ்சலி மஹாபாஷிய வியாகாண ரூபமான காரிகைகளும், வாக்யபிரதிபமெனும் வியாகாணமும், இருபத்திரண்டு ஸ்லோகங்களைபுடைய சாந்தடகாலியமும் இயற்றியவன்; இஃமை முதல் தவசிகன் யோகிகள் முதலானாதிடத்திற் பெரும்பத்தி வாய்த்தவன்; இவ்வகைய நற்குணங்களுடன் அரசுசெய்த வருகையில், அங்கேரத்தில் கைலாசத்திர சாஸ்திரிகளிலும் கல்விகைகளைப் பிழைக்கொண்டிருக்கப் புவ

னேகவரியை கொடுக்காது. லுபாசித்து வருகையில், அவ்வுழைமை பிரசன்னமாகி ஒருகணியைத்தந்து “இதனைபுண்போர் ஜாமாமாணிகளின் லி ஜீவித்திருப்பர்.” எனக் கூறி மறைத்தருள், அவ்வேதியன் “நாலேழைக்க தரித்திரன். இதனை புண்டு கெடும்காலம் ஜீவித்து எவரைக் காககப்போகிறேன். காலமெல்லாம் பிணைபெயிந்து ஜீவிக்க வேண்டியவன் தானே. ஆனதால் இதனை நம்மாசனங்களுக்கொடுப்பேன். அவன் புசித்துவெறுகாலம் பிரஜைகளை யிடக்கட்டும்” என்று கருது, அரசனுடைய அமைக்கனம் புகரு அக்கணியை மன்னன் கையிலிடுத்து அதன் மகிமையையும் வாயவிண்டனன்.

பர்த்தகுஹரி அக்கணியை வாங்கித், தன் பிரியையான அக்கைசேனை யெனுந் தாங்கினிப்ப, அவன் தனக்குப்பிரியான குதினாக்கா நெருவனுக்குக் கொடுக்க, அவன் தன் மனமிக்கு விரும்பிய ஒரு தாசிக்கும், அத்தாசி தன் இக்டானை ஓரிடையனுக்கும், அவ்விடையன் தன்னிடத்து அதிமோகம் வைத்த சாணமெடுத்துப் பிழைக்கும் ஓரிடைசினிக்கும் கொடுத்தனர். அவ்விடையன் அக்கணியைப் பெற்றுக்கொண்டு கூடை நிரம்பச் சாணமெடுத்து வைத்து அதன்மேல் அவ்வரும் பெற்ற கணியின் மகிமைபுணராது வைத்துக்கொண்டு மன்னன் மாளிகை வழியேவா, பர்த்தகுஹரி உய்வாசமாக வெளிப்பெயிருந்து அத்திரைக்காங்கி களி அக்கசேனையின்

ருக் கொடுத்தது இவருக்கெப்படி
 கிடைத்ததெனக் கருதி அவனை
 ஒருவித்து இங்கு உணக்கேது
 என் வினாவி லிருத்தந்த முழுது
 மூணர்ந்து, ஸ்திரீகள் எவ்வளவு
 அன்பு கொண்டிருப்பினும் நம்பத்
 தக்கவர்களல்லர், என நிச்சயித்து,
 சமுசாரி விரத்தனாய், அப்பழத்தை
 லித்தியமார்க்கனுக்குக் கொடுத்து
 விட்டிடு தான் வனமடைந்து தவந்
 செய்துகொண்டு தன் பைரக்கி
 யம் உறுதிப்பெம்படி நீதி சதகம்
 சிறுக்காரசதகம் வைராகதியசதக
 மெனு மூன்று சதகங்கையுடைய
 சுபாஷித ரத்தாவையிச செய்த
 ணன். அந்தால் இவன் போ
 லேவோ பர்த்துருவரி யென்ற மூ
 ள்குறித்து. லித்தியமார்க்கன் தான்
 பெற்ற கரியை ஒருவிருத்தியெதி
 யன் யாசித்தமையால் அவனுக்
 குக் கொடுத்து உபயோகிக்கச்
 செய்தான்.

பர்வியாசுவன்—புருமபினன்; அஜ
 மீடன் புத்திரன்.

பர்வத்தேசுவகன்—ஆரியா வர்த்தத்
 திருகு அபவிலுள்ள பிதேசச துரு
 க்க தேசங்கட்கு வழங்குவ குறிப்
 புப்பெயர்

பர்வதாஜகுமாரி—(1) உமாதேவி.

(2) திருகணிபன். ரயிலே பார்வதி
 தேவிக்கு வழங்குந் திருநாமம்.

பர்வதாஜன்—(1) இமயமன்னன் (2)
 இமயகிரி.

பர்வதன்—நாரதனுடைய சகோதரி
 புத்திரன். இவனும் நாரதனும்
 உலக முழுததற் சஞ்சரித்துக்
 கொண்டிருக்கையில், ஸ்ருஞ்ஜ
 உம் மனமன்னைப்பிட்டு சென்று,

அவன் லிருப்பின்படி அங்கே
 சிறிதுகாலம் வசித்து, அவ்வீசன்
 மூகன் ஸுருமாரியெனும் கண்ணி
 யாற் பல பணிவிடைகளுஞ் செய்
 யப் பெற்றிருந்தனர்.

பர்வதினுசுவன்—இங்ஙனாக மரபி
 னன் அபிதாசுவன் கிருசாசுவன்
 இவர்களை பிதா.

பர்வதிஷ்டா—பிதாரில் ஒரு சாரர்.

பர்வதிஷ்டதன்—பிராசீன பர்வதியின்
 நாமாந்தரம்.

பர்வதிஷ்டமரி—விசுவ கர்மனுடைய
 மகன்; பிரியவிரதனுடைய மனைவி.
 பலகுசனன்—இந்திரன் [பலாசுரனை
 மாயையாற் கொன்றவன்] இப்
 பெயர் பலகுதனனென்றும் வழங்
 கும். வலாசுரனிற்காண்க.

பலந்தான்—நாரபகன் புத்திரன்;
 இவன் அலந்தனென்றுஞ் சொல்
 லப்படுவன். இவன்மகன் வசசிபப்
 பிரீதி; சூரியமரபினன்.

பலதேவன் } ஆகிதேவன் அமீச
 பலாராசன் } மாகவசுதேவனுக்கும்
 பலபத்திரன் } லோகினிகுக்கும் பிறந்

தவன் திருமாவின் எட்டாம் அவ
 தாரம் இவன் முதலில் தேவகி
 கர்ப்பத்தையடைத்து, யோகமா
 யையால் அவன் கர்ப்பத்திலிருந்து
 சுவகர்ஷிக்கையில் லோகினி கர்ப்
 பத்தையடைந்து, பின்னர் அவத
 ரித்தான். ஆனதுபற்றி இவன் சுவ
 கர்ஷணனெனப்பட்டான். பூனைத்
 துவசன்; நீலரம்பன்; ஹவரபு
 தன் [ஹலம் ஸ்கலப்பை]; இவன்
 மனைவி காவதாஜன் மகனாகிய
 லோவதி. இவன்கண்ணனுக்கு மூத்
 தோன். தேனுக்காசான் பிரலம்
 பன் முதலானவைக் கொண்டவன்.